

ويده ضميره بيدار پري کله؟

وا معتصما!!!

اي معتصمه!!!

دوخت معتصم او محمد بن قاسم ته د فاطمې النوري او عافې صديقي چينې
اوفر يادونه

Ketabton.com

ليکوال : نقيب الله (احمدي)

ډالۍ

هغو مظلومو خویندو ته، چې دحیا لوپټې یې خیرې- خیرې شوې دي. موسکاګانې یې تروړل شوې دي، او د زندان دتورو تمبو تر شا د معتصم دورتلو په انتظار شپې سبا کوي.

دامت هغو پتمنو لوڼو ته، چې اېمان او غیرت یې دحیا او عفت د پردو تر شا معصومي مسکاګانې تاندې ساتلې دي.

هغو شازلمو ته چې د خپلو خویندو د عزت دساتلو لپاره یې خپلې خیالي ځوانۍ په اورونو لولپه کړې.

د دردونو او وپرونو انځور

د ختيځ نوميالي فيلسوف، شاعر اسلام علامه اقبال (ح) پر ځای ويلي:

چو ميگويم مسلمانم بلرزم

که د انم مشکلات لاله را

موږ ته د اسلام سپېڅلي دين د يوه ميراث په ډول پاتې دی، او دا رښتيا ده، چې پلار گټلي زوی ته اسان وي. مسلمان کيدل خو يواځې دا نه دي، چې خوره، ځکه، څو بدني عبادات ترسره کوه، او نور هېڅ غم مه کوه. نه؟ د «امت وسط» مسؤليت ډېر دروند دی. که له يوې خوا راته د انسان په حيث د خلافت رېږه را تر غاړې ده، نو له بل پلوه د «الهي پيغام» پلي کول مو د مسلمان په توگه غايي هدف دی. او ددې لپاره بايد دنبوي مبارکو لارښوونو يوه ځليدونکې هينداره «تخلقوا باخلاق الله» شو. يو ځل بيا د حضرت اقبال ملکوتي چغه او خپل مکلفيت سره پرتله کوو:

يه شهادتگه الفت مين قدم رکھنا هي

لوگ اسان سمجتهي هو مسلمان هونا

دا خو د مينې په شهادتخي کې قدم ايښودل دي. خلکو مسلماني ډېره اسانه گڼلې ده. دا دکوم مسلمان مفکر وينا ده، چې د اسلام شاهين ديرش کاله په مکه معظمه او مدينه منوره الوتنې وکړې، او بيرته اسمان ته والوت. اسلامي نړۍ چې څومره کمونيزم وسوځوله، او نن يې څومره غربي ديموکراسي زوروي. دا له هيچا نه پته نه ده. زه نه پوهېږم، چې

موږ غوندي مسلمانان به يواځې په ځان ساتنه او يا پر دې عذر چې بې وسه يو، د مسؤليت له ستر احتسابه وژغورل شو؟ نه هيڅکله نه؟.

تاسو باور وکړئ، چې له دې څو پاڼو لوستلو وروسته خو زما اول له خپل ځانه او بيا له ټولې اسلامي نړۍ خوا بده شوه، او په دې وويريدم، چې اسلام چېرته او موږ چېرې، موږ ددنيا د ډېر لږ ژوند لپاره تلپاتې اخرت هېر کړی دی. داسې ونشي؟، او داسې به خامخا کيږي، چې د سرغړوونکو او زموږ غوندي د تشو کالبوتونو بې احساسو پر ځای د الهي^(ج) سنت له مخې متبادل امت او خلک راځي. ځکه الله تعالى د خپل دين د ساتنې ژمنه کړې ده.

خو له دې سترې نيمگړتيا سره سره لا د امت په خوږلن کې د سکروټو څو بخري شته، چې د اور اورکو غوندي رڼا کوي، او هغه د حمزه بابا خبره:

د خپې غوندي چې ورک شم په امو کې

د توپان غوندي را پورته په اټک يم

زلمي ليکوال او روڼاندي ښاغلي نقيب الله ((احمدي)) زموږ له روان ناوړين نه د اسلامي امت د ويښتابه لپاره د دردونو، رگيروو او زخمونو يو څو بېلگې را ټولې کړې، او هغه يې د ماضي په تناظر کې کړيدي. هغه چې ويده ضميرونه بيدارولي او ويښو ته د غيرت پارونې يو ستر پيغام لري. ليکنې ژبه يې روانه، ساده او د ليکوالۍ پر بنسټونو برابره ده. داسې چې له بلاغت سره د ابلاغ بهير په ښه توگه پر مخ وږي، او کله کله خو يې جملې او ترکيبونه دومره لوړ پيغام پر اوږو واخلي، چې د لويو پوهانو وجيزه ترې جوړه شي:

«د يوه ولس د عظمت تاريخونه تل په هغو وينو ليکل کېږي، چې تويدلو ته يې تابه وي،
چې وينې وچې شي، اوښکې بيا نه پکارېږي».

يو ځل د روسانو د يرغل پر وخت د پاکستان مشر مرحوم جنرال ضياءالحق ويلي وو،
چې د افغانانو ددې سترو قربانيو د قلمبند کولو لپاره خو د يوه «نسيم حجازي» اړتيا ده.
دا خبره سمه وه، افغانانو چې د روسانو پر ضد کومې قربانۍ ورکړې، نن سبا ورته څوک
هيڅ ارزښت نه ورکوي. دا ځکه چې موږ يوه سالمه جهادي رهبري او داسې قلموال نه
لرل، چې دغه د «پېړۍ معجزه» د هنر په ژبه تلپاتې کړي.

زه د درانه قلموال ښاغلي نقيب الله «احمدي» په تندرېز احساس کې د ويښتابه ولولې
څپاندې وينم، او که دغه بهير همداسې د زړه په وينو خړوب وساتي، نو د هيواد د
مستقبل پر افق به د ځلېدونکي «سبا ستوري» غوندې هر سپېده چاود په وړانگو وي.

دده د فن د ابدیت په هیله

نځار

پوهنتون مېنه

۲۶/۱۱/۱۳۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دهنې نجلۍ فرياد چې دهندوستان تاريخ يې بدل کړ

ناهيډ

دسريلانکا دسرانديپ په ټاپو کې له پخوا، ځينې عرب سوداگر اوسيدل. دوی به خپل هېواد ته د تجارت لپاره تلل را تلل؛ خو کله چې د اسلام سپېڅلی دين دعربو په صحرا کې را څرگند شو؛ نو له دوی سره هم د خپل نوي دين مينه او تلوسه پيدا شوه، چې په اول ځل ابوالحسن دې ټاپو ته له سوداگرۍ او د اسلام له پيغام سره راغی. او دې ټاپو ته يې د اسلام د سپېڅلي دين شغلې ورسولې. لکه څنگه چې د دې ټاپو د مسافرو عربو له مخه لا له اسلام سره مينه وه؛ نو ډير په شوق يې دتوحيد کلمه وويله اودتوحيد استازي ته يې ډېر نود هرکلی ووايه. دوخت په تېرېدا سره دې خلکو عربونه دحج اوجهاد لپاره اوږده اوله ستونزو ډک خطرناک سمندري سفرونه کول.

ابوالحسن هم ددې ټاپوهستوگن شو، اوالله(ج) يو زوی خالد اويوه لور چې ناهيده نومېده ورکړل. کله چې ده وروستی ځل دحج اوجهاد په سفر له خپلوملگرو سره دعربو صحرا ته دتلوتکل وکړ، نو خالد چې ۱۴ کلن وو اوله جهاد سره يې بې کچې مينه وه له پلاره يې غوښتنه وکړه، چې دی هم جهاد ته ورسره بوځي؛ خو پلاريې دده د مورد ناروغۍ له لاسه پرېښود او خپله په سفر روان شو، چې نه بيرته دی راستون شو اونه بيا ددې مسافرو څه درک معلوم شو!

ډېر عرب دلته يا په جهاد کې شهيدان يا په سمندري سفرونو کې غرق شول. اوياخودسند دظالم حکومت له خوا بنديان شول، چې له دې جملې څخه ابوالحسن هم و.

دې بې سرپرسته عربو غوښتل چې خپل هېواد ته لاړ شي اودعربو دبرم اوعروج منارونه په خپلو سترگو وويني؛ دوخت خليفه وليدبن عبدالملک اوحجاج ابن يوسف هم غوښتل چې دامسافر عرب خپل وطن ته راستانه شي، چې اولادونه يې له اسلامي زده کړو اودجهاد له سپېڅلي نعمت څخه برخمن شي.

زيربې ورولبړه چې دا مسافرعرب خپل هېواد ته راوړي. زير چې تکره خوان، مجاهد اوزرور کښتی، وان و دسرانديب ټاپوته ورسېد. هلته مېشتو عربو ورته تود هرکلی ووايه. خو ورځې وروسته دسرانديب پر ساحل څو کښتی ولاړې وې خالد، ناهیده اونورعرب له خپل ټاپوبي څخه د خپل اصلي وطن پر لورستنېدل. دسرانديب پاچاورسره په خورا درناوي مخه ښه کوله او د بصرې حاکم حجاج ابن يوسف ته يې ځينې سوغاتونه هم لېږل.

له څوورځومزله وروسته کښتيو ددمې لپاره ددېبل پر ساحل لنگرواچاو، چې په دې وخت کې ددېبل دظالم اومکاروالي پر تاب رای له خواپرې حمله وشوه. عربو خوانانو مقاومت وکړ؛ خو په پای کې ټول بنديان شول يوازي خالد اوناھيد ددښمن له منگولو څخه بچ پاتې شول او په يوه گوښه ځای کې يې پنا واخيسته. لټون يې دوام درلود.

دعربو کونډو او یتيمانوپه زندان کې ترڅې شپې تېرولې اوناھيد يې په غم ډېره غمجنه وه. چې بالاخره يې هغه فرياد اوچت کړ، چې په ځواب يې دسند دمغرو پاچا تاج اوتخت هم د قيصر او کسراغوندي دعربو دسارايانو په پښو کې ولوبد. ناهيد چې ټپي هم وه خپل غيږتي قوم ته يې په خپلو وينو پر يوسپين دسمال باندې د خپل زړه درد اوداسيرانو حال انځورکړ. داليک يې زيرته چې د قدرت معجزې له زندان څخه راخلاص کړی و ورکړ. چې حجاج ابن يوسف ته يې ورسوي. دليک مضمون داسې و:

زما بوردی چې دبصرې والي به داستازي له خولې د مسلمانو ماشومانو او تورسريو حال اورېدلی وي، خپل زړور پوځ ته به يې پراسونو دزين اېښودلو امرکړی وي؛ خو که دحجاج بن يوسف وينې سرې شوې وي، ښايې زما داليک هم بې اغېزې اوبې گټې وي. زه دابوالحسن لوريم. زه او ورورمې تراوسه ددښمن له منگولو خوندي يو؛ خو زموږ نورملگري دداسې دښمن په زندان کې دي، چې په زړه کې يې درحم او کرم ځای نشته. دزندان داسې تياره کوټې په ذهن کې راوړله چې دزندانيانو غوږونه داسلام دلښکرو داسونو د پښو غږ اورېدو ته انتظار وي. دا يوه معجزه وه چې زه او ورور مې د دښمن له منگولو ژغورل شوي يو؛ خو زموږ لټون دوام لري اوبښايي موږهم يوې تياري

خونې ته ولېږدوي. داهم امکان لري، چې ترزندان دمخه زما زخم ماد مرگ په خوب ویده کړي. اود دردناک انجام نه وژغورل شم خو په زنکدن کې به زما دا ارمان په زړه پاتې شي چې هغه توند اسونه چې سپاره یې دافریقا اوترکستان پردروازو ولاړدي، دخپل قوم دمظلومو لوڼو اویتیمانو مرستې ته را ونه رسېدل.

ایا داممکنه ده چې هغه تورې چې، دروم او ابران دمغورو شاهانو پرسر دتندر په خبر راکوزې شوې، دسند دمغور راجه پر وړاندې پخې شي. زه له مرگه نه وېرېم؛ خواې حجاجه! که ته ژوندی وي، دخپل قوم دیتیمانو او کونډو مرستې ته راودانگه!

(ناهید دیوه غیرتي قوم یې وسه لور)

دا دهغې تور سرې اواز و، چې د سند نقشه یې بدله کړه. دا هغه فرباد و، چې دهندوستان تاریخ یې واړاوه. زیر له دې پیغام سره د عربو دسارا پر لور وخوځید. کله چې بصرې ته ورسېد، په داسې حال کې د حجاج ابن یوسف دربار ته حاضر شو، چې په دربار کې د حجاج ولس کلن وراره او د قتیبه بن مسلم غوره پوځي سالار محمد بن قاسم هم و. حجاج بن یوسف چې اوسپنیزو مټو یې دوست او دښمن دواړه وېرول، اوس هغه پخوانی حجاج نه وه، چې کعبه یې په کابو وویشتله او سپېڅلي مسلمانان یې په شهادت ورسول. بلکې اوس د اسلامي نړۍ د جهادي فتوحاتو رهبر و او ټولې جهادي چارې د ده په لاس کې وې. زیر دسند حالات ورته بیان کړل. د حجاج بن یوسف په خبره کې پخوانی هیبت راخپور شو. له غوسې یې گوتې ومروړلې او شونډې یې وچپلې. د زخمي زمري د کرپرې په خبر اواز یې له خولې اوچت شو: د سند راجه دا جرئت! وزې هم اوس زمربانو ته ښکر ور ښکاروي!

زیر دسمال حجاج بن یوسف ته ورکړ. حجاج په وینو لیکلی لیک چې څو کرښې ولوست، ورپرډېده. په سترگو کې یې لمبې په اوښکو بدلې شوې. دسمال یې محمد بن قاسم ته ورکړ، هغه تر پایه لیک ولوست او پوښتنه یې ترې وکړه: ستاسو فیصله څه ده؟ حجاج بن یوسف خنجر راووبست، څوکه یې د سند په نقشه ور ښخه کړه او ویې ویل زه د سند پر خلاف د جهاد اعلان کوم.

حجاج ابن يوسف زبير او محمد بن قاسم د خلافت دربار د مشق ته ولېږل. چې خليفه وليد بن عبدالملك هم د جهاد اعلان وكړي. كله چې زبير او محمد بن قاسم د خليفه دربار ته حاضر شول. په وينو ليكل شوی خط يې خليفه ته وړاندي كړ. د حجاج په خبر وليد هم د ليك په لوستلو زيات خفه شو. د درباريانو لپاره يې دوهم ځل په لوړ غږ د لوستلو هڅه وكړه؛ خو د څو فقرو له لوستلو وروسته يې غږ خپ شو او ليك يې محمد بن قاسم ته وركړ. وروسته يې د مجلس له حاضرينو سره مشوره وكړه، چې د جهاد اعلان وكړي. په پای کې د ټولو رایه دا وه، چې بايد د سند مغرور راجه ته سمه لار وښيي. خليفه دا ذمه واري محمد بن قاسم ته وسپارله چې خلك جهاد ته تيار كړي. محمد بن قاسم په دمشق کې زرگونه ځوانان په خپلو جذباتي ويناوو او د ناهيدې په وینو ليكلي ليك باندې د جهاد لپاره چمتو كړل. سره له دې چې مسلمانان په افريقا او تركستان کې په جهاد بوخت و او ددريم محاذ دخلاصېدو امكان نه ليدل كېده؛ خو د قوم دمظلومو تورسيو اوماشومانو فرياد دويده قوم لپاره داسرافيل شپيلۍ شوه. په يوه غږ يې دناهيدي فريادته لبيك ووايه او له دې مظلوم فرياد سره هغه تورې وځلېدلې، چې ددې ځوانانو پلرونو داسلام دعظمت تاريخونه پرې ليكلي و. كله چې پوځ تيارشو، يو سهار ددمشق خلكو له بامونو اوبازارونو څخه دمحمدبن قاسم دپوځ دجلوس ننداره كوله. ددنيا په تاريخ کې دالومړۍ پېښه وه، چې يوې ليرې سيمې ته دپوځ قومانده ديو ولس كلن زلمي پر غاړه وه.

محمد بن قاسم چې كله بصري ته ورسېد، نوخپل كورته دمور دپوښتنې اواجازې لپاره ولاړ. دمور كوتې ته ورننوت او دسپاهي په جامه کې ورته ودرېد. له سره يې جنگي خولۍ ليرې كړه، مورې ورته وويل: زويه خولۍ دې بيرته پر سر كړه: زه مې خپل مجاهد زوی په پوځي لباس کې گورم. محمدبن قاسم له موره اجازه وغوښته. مورې دعاورته وكړه: چې ترڅو په اسمان کې ستوري اوسپورمۍ ځلېږي اولمرهره ورځ دنياته دورځې دراتلو زېرى وركوي پر دنيا دې ستانوم روښانه وي. د قيامت پر ورځ دې داسلام اومجاهدينو د ميندو په صف کې زما غاړه ټيټه نه وي! محمدبن قاسم له موره رارخصت شو. په بصره کې نورپوځ هم ورسره يو ځای شو. دمحمدبن قاسم دولس زره كسيز پوځ

دسیلی په خبر توند دسند دښتوته ورسېد، اودسند پر اسمان دبرسات دورېخو په خبر را خپور شو. دسند راجه دده مخ ته شل زره پوځ راولېږه،

چې دمحمد بن قاسم پوځ دسمندر دقوي څپې په خبر دځس اوخاشاک غوندي ورسره واخيست. دسند مغرور لښکر ته يې پرلپسې ماتې ورکړې. داسلام لښکر به په ډېر کم تعداد دکفارو دلښکرو په مقابل کې په مېړانه جنگېده، چې بالاخره هغه هدف ته ورسېد، چې ددوی په زړونو کې يې دردونه اواحاساسات پيدا کړي ول. هغه مظلوم بنديان چې دسند راجه دتورو تمبو شاته اچولي و، اوس دخپل غيړتي قوم په څنگ ولاړ و اودشکرانې اوبښکې يې دگريوان پر لوري بدرگه کولې. هغه ناهيده چې پرون يې په خپلو وينو خپل غيړتي قوم ته فرياد ليکه، اوس دهغه قوم په څنگ کې ولاړه وه، چې دروم اوايران په خبر يې پر سند باندي هم دخپل عظمت بيرغونه وړپول. هغو اسونو چې دافريقاگېډه يې څيرې کړې وه او د مغولستان په دښتو کې يې دفتحو مزونه لندول، دسند دمغرور راجه سلطنت هم ترېښولاندي کړ. داسلام هغه سپاهيان چې داندلس اوپرتگال پر دروازو ولاړ ول، اوهغه شازلميان چې دچين دروازي يې ټکولې اوس يې دسند پر پراخه سینه هم دا سلام بيرغ ټينگ کړی و. د اسلام هغه غيړتي زامن، چې دخپلوخويندو اولونو دعزت اوعظمت دساتلو لپاره پيدا شوي ول، نن يې خپلې خويندې دکفارو اوظالمانو له پنجو ازادې کړې وې. دسند مغرور راجه ته يې ثابته کړه چې مسلمانان دځمکې پر سر د خپلو خويندو بې عزتي نشي زغملی اودژوند ټولې رنگينۍ دخپلو خويندو اولونو ترعزت قربانوي. دا د ناهيدي دهیبي فرياد پایله وه، چې سند داسلام په قلمرو کې داخل شو. په لکونو کړېدلي ولس دخپلو ظالمانو پادشاهانو له ظلم څخه خلاص اودتوحیدغېږې ته يې پنا يوره. دناهيدې غږو، چې زرگونو ځوانانو خپلې خيالي ځوانۍ ددوی دعزت دساتلو لپاره قربان کړې. سند چې ظالمان پرې حاکمان و، اوس ورباندي انسانيت حاکم شوی وو. هرچا چې دجگړې په وخت کې مسلمانان ډېر لوی دښمنان بلل، اوس يې ترهر چا زيات خواخوږي اودوستان گڼل. ددوی دسينو ټپونه اوس دتوحید په کلمه سره رغېدل.

دبشريت په بڼې کې دعدل، مساوات اوبرابري گلونه غوړېدل. کله چې محمدبن قاسم (هغه ستر غازي چې د ژوند په پړاوونو کې يې دماټې نوم نه پېژانده) دسند له فتحې څخه خلاص شو؛ نوهندوستان ته

يې دتلو تکل وکړ؛ خو له بده مرغه دوخت خليفه وليدين عبدالملک وفات شو اوسليمان بن عبدالملک دخلافت پرگدی کېناست. حجاج بن يوسف هم اوس ژوندی نه و. سليمان چې مخکې له ده سره مخالفت درلود، نودده انتقام يې له محمدبن قاسم څخه واخيست. ده محمدبن قاسم ته ديزيد بن ابی کبشه په لاس ليک لېږلی و، چې داميرالمومنين سليمان بن عبدالملک امر دی. چې دپوځ مشري يزید بن ابی کبشه ته وسپاري اوته دده په اطاعت زولنې په لاس دخلافت دربارته حاضرشي. يزیدبن ابی کبشه چې کله سنده ورسېد، له سپاهيانو يې وغوښتل چې له محمدبن قاسم سره وگوري، اودخليفه ضروري پيغام ورته واوروي. کله چې دی دمحمدبن قاسم دخوب خونې ته ورننوت، گوري چې داد غيرت شجاعت اومعصوميت مجسمه دخوب په نړۍ کې ده او پر شونډو يې فاتحانه اوماشومانه معصومه موسکا خپره ده. يزید چې ورته ځير شو، نوپه سترگوکې يې اوبنکې راغلې: زه څنگه داسې لوی انسان دخليفه دربار ته ولېږم! بيرته له کوتې راووت. سهار چې کله ورغی ليک يې وربنکاره کړ. هغه ډېر يې پروا وويل، چې دخليفه امر دی، زه په لاسو کې زولنواچولوته تياريم. يزید ورته کړه: هېڅکله نه! ته به دخليفه دربارته نه ځي! ځکه دهغه په څنگ کې خاينان دي اوتاته يې ارادې ښې نه دي. ده ټينگار کاوه، چې خامخابه دخليفه امرمني. کله چې دی دخليفه له سپاهيانو سره روانېده، نو د سند دلښکر قومندان را وړاندي شو، چې د تلو سبب وپوښتي چې پوه شو محمد بن قاسم ته يې وويل: ته مه ځه ته د سند خلکو ته امر وکړه! دمشق دخلافت ددربار لوتې به سند ته درته راوړي. مونږ ستا ملاتړي يو. د ه ورته وويل: زه هېڅکله داسي نه شم کولای چې مسلمانان په خپل منځ کې سره ټکر شي. کله چې د سند خلک خبر شول، ټول لارو کوڅو ته راووتل، په چغو چغو يې ژړل. د ځوانانو، سپين بېرو، نجونو او ښځو قطارونه ورته ولاړ وو، او ده ورسره مخه ښه کوله. د ټولو په سترگو کې اوبنکې وې او داسې احساس يې کاوه لکه د هر چا ډېر نږدې خپلوان چې جدا کېږي. محمد بن قاسم دمشق ته ورسېد، او دخليفه په امر د صالح په لاس په واسطه ښار کې اعدام شو. دا دغيرت او شجاعت لمر ولوېد. (زمونږ مطلب محمد بن قاسم او ناهيده و چې محمدبن قاسم په ناهيد باندې غيرت وکړ).

اوس وامتصما!

وا معتصما !

دعباسي خليفه معتصم بالله په وخت کې روميانو پر يوه سرحد باندې حمله وکړه. د عموره کلا يې چې ونيوله؛ نو کفارو يوه مسلماننه تورسړې له ځان سره بوتله. او د خپل وحشيانه کردار له مخې يې دې مظلومې ته تعذيب او ډول = ډول تکليفونه ورکړل؛ نو مسلماننه مېرمن مجبوره شوه، چې خپل غيرتي قوم ته فرياد وکړي، خو هغه لاسونه غوڅ کړي، چې د دې د حيا. او عفت لمن يې شکولي ده. کله چې يوه وحشي کافر دې مظلومې ته پر مخ خپره ورکړه، نو ددې له خولې نه بې اختياره هغه تاريخي او زړه لړزونکې چيغه ووته، چې زرگونه ځوانان يې د غفلت له خوبه راپاخول. او تر ننه يې ددې په خبر مظلومې او معصومې نجونې خپلو غيرتي وروڼو ته وهي. ددې تور سړې له خولې د وا معتصما ! چيغه ووته او ويې ويل چې اې معتصمه ته چيرې يې ستا پر بې وسه خور څه روان دي! کافر په خدا او تمسخر ورته وايې، چې او هو معتصم چېرې دی! هغه به اوس په برگ آس سپور ستا مرستې ته راورسېږي هغه له دې ځايه په سلگونو ميلونو لري دی ستا فرياد نه اوري. دا فرياد او خبرې يوه مسلمان واورېدې او د ديني جذبې له لوري سمدلاسه د معتصم دربار ته راغی او د بغداد زړور بچي ته يې د دې مظلومې تور سړې فرياد ورساوه.

معتصم بالله چې د عربي مور شيدې رودلي وې او د يو غيرتي پلار وينه يې په رگونو کې چلېده ډېر په غيرت په جوش او جذبه يې د خپلې مسلمانې خور فرياد ته لبيک ووايه او قسم يې وکړ چې دا مظلومه به د دې وحشي کفارو له پنجو آزادي.

خپل غيرتي پوځ ته يې د تيارسۍ امر وکړ. دده له امر سره يو ځل بيا هغه تورې وپړکېدې چې پخوا يې هم د ظلم زنځيرونه شلولي وو. له شعارونو او جذباتو سره هغه تورې هم له تېکو راووتې چې د مسلمانانو د برم او عروج داستانونه پرې ليکلې وو.

هغه گړندي آسونه ميدان ته راووتل چې د عربو له صحرا به د توندې سيلۍ په څېر رانېکاره او په گردونو کې به ورک شول. بيا به يا د سند په دروازه ولاړ ول يا به يې د چېن دروازې ټکولې او يا به يې د افريقې دښتې وهلې. د بغداد لمر او د دجلې سيند د اتلس زره سربندونکو ځوانانو د پوځ

جلوس لیده، چې د غیرت او عزت د آزادۍ په تکل یې ځمکه او آسمان په تکيرونو لږزاوه. د دې سپېڅلې ځمکې مخ بیا د هغو آسونو پښې ښکلولې، چې د عصمت او عزت د ساتلو په تکل یې مزلونه لندول. د برېښنا په څېر گړندي آسونه د عموريه کلا پر درشل و درېدل او ډېر ژر یې د عموريه کلا د ظلم زنځیرونه مات کړل. او د بري بیرغونه یې پرې وړپول.

معتصم د کلا په درشل کې پر برگ آس سپور د آزادۍ له زېري سره خپلې مظلومي خور ته ولاړ و او دا مظلومه خور یې هغه ځای ته راوستله چې کافر په څپړه وهلې وه. وروسته معتصم ورته وویل چې ایا معتصم ستا فرياد ته لیک ووايه او که نه؟ آيا ستا مرستې ته راوړسېد او که نه؟ هغې د شکرانې او ښکې د گريوان په لوري بدرگه کولې او په گرمو اوبښکو یې له معتصم څخه مننه کوله. معتصم هغه کافر راوست، چې دا مسلمانان یې ځوروله. او له خپل ټول مال سره یې ددې ښځې غلام وگرځاوه.

ورته یې وویل چې موږ دخپلو خویندو فرياد ته داسې لیک وایو! کافرت هغه وخت پته ولگېده چې دهغه معتصم په مخ کې ولاړو چې دوا معتصما! چينې له لسگونو ميلونو ليرې دلته دبرېښنا په څېر رارسولی و. اوس یې پر دې سر خلاص شوی و چې دا هغه قوم دی، چې دیوې غریبې او مظلومي ښځې لپاره خپل سرونه شیندي اودهغوی دعزت دساتلو لپاره سترې پاچاهۍ ترپښو لاندې کوي. دیوې ښځې فرياد دوی دومره په جوش اوجذبه کې راوړي چې هریو تر بل مرگ ته ورمخکې کېږي اومرگ ته خاندې. په رښتیا داهغه قوم دی چې خپلو ښځو اولونو ته یې داسې عزت اوازادي ورکړې ده چې، یوه قانون هم نده ورکړې. خپلې ښځې یې دنړۍ په ښځو کې سرلوړې کړې اودا فرياد چې دې مسلمانې خور معتصم ته کړی دی ترننه دهغو خویندو پر خوله جاري دی چې دکفر اوجبر په منگولو کې زنداني دي. هغوی دوا معتصما! او وامحمد! نارې وهي اودوخت معتصم بالله او محمدبن قاسم ته خپل مظلومیت دوا معتصما! او وامحمد! په کلمه کې بیانوي چې د وخت هریو ځوان ته خطاب دی. اوس راځو دهغو خویندو حال ته چې په ننني دور کې ورسره هغسې ظلمونه کېږي اودوا معتصما! چينې وهي.

د ابو غريب له زندانه د وا معتصما ! چينغي او فريادونه

ابو غريب زندان د عراق د بغداد په ښار كې دى. او د نړۍ له بدنمو زندانونو څخه شمېرل كېږي. غواړم د عراق او بغداد د دردونكو پېښو ژوندي تصويرونه ستاسو مخ ته وړاندې كړم. بغداد د عراق پلازمېنه هغه تاريخي ښار دى، چې د عباسي خلافت په دوران كې يې ښكلا سارى نه درلود. هغه ښار چې د اسلام غازيان به ترې د نړۍ د فتحې او تسخير لپاره راپورته شول نو بيا به يې په مقابل كې هر لښكر ماتې خوړله او د دوى تورو به هره توره ماتوله، ځمكې به لار ورکوله. هغه ښار چې او سیدونكي يې شهزادگان و او دعزت او غيرت داستانونه يې مشهور ول. عراق هغه عراق چې امام اعظم ابو حنيفه رحمه الله تعالى عليه غوندې شخصيتونه يې نړۍ ته وړاندې كړي دي. هغه عراق چې محمد بن قاسم غوندي سپاهيان يې درلودل. هغه عراق چې هارون الرشيد غوندي واکمنان يې زېږول. هغه عراق چې معتصم بالله غوندي غيږي او قهرمانو ځوانانو يې غېږه ښايسته كړې وه. هغه عراق چې امت ته يې زرگونه علماء وړاندې كړي دي. او له غېږې يې علوم خپاره شوي دي. هغه عراق چې كتابتونونه به يې د علم له كتابونو څخه ډك ول. هغه عراق چې د تاريخ په پاڼو كې يې عظمت په زرينو كړښو ليكلى دى. او بالاخره هغه ښار چې بچيانو او لویو يې د آزادۍ په فضا كې ژوند كاوه. هو! همدا عراق درته يادوم. په اسلامي نړۍ د غربي كفري استعمار تورې وربخې د عثماني خلافت له پرزېدو وروسته راخپرې شوې، نه يوازې عراق بلكې د دې اور د لمبو تودوخه ډېرو اسلامي هېوادونو احساس كړه، چې زموږ گران هېواد هم څو ځله مغورو نړيوالو ته د عبرت درسونه ورکړل. عراق درته يادوم! هغه عراق چې په ۱۳۸۳ هـ ش كال پري د غربي مستكبرينو له خوا د ناټو په مشرۍ د امريكا متحده ايالاتو ناروا پوځي يرغل وكړ او يو ځل بيا يې په بغداد كې د چنگېز او هلاكو تاريخ را ژوندۍ كړ رنگينې مدرسې او ښكلي كتابتونونه يې له خاورو سره برابر كړل. هغه شان او شوكت او اسلامي پټ او عزت يې تر پښو لاندې كړ. آن تردې چې پر ماشومانو يې كلستر او كېمياوي بمونه استعمال كړل. علما يې شهيدان كړل. زرگونه بي گناه مسلمانان يې د زندان د تورو تمبو شاته وغورځول. په دې يې هم بسنه ونه كړه، د دې خنزيرانو د وحشت او بربريت لاسونه د هغو عفيفو او پاك لمنو پېغلو ابرو او عصمت ته هم ورسېدل چې تر اوسه يې مخونه لمر نه وو ليدلي. د دې وحشت

او استکبار خپو ډېر مظلوم مسلمانان او ډېرې مظلومې تورسري نړيوال بدنام زندان ابو غريب ته ورټېل وهل. او هلته بيا خداى خبر څه ظلمونه او نادودې پرې وشوې.

زه غواړم د څو هغو خويندو فرياد ستاسو غوږونو ته ورسوم چې د ابو غريب له زندانه د وا معتصما ! چينې وهي. د نړۍ غافلو ځوانانو ته د غيرت بلنه ورکوي او هغوى له خپله حاله خبروي.

النوره پاک لمنه پېغله خوتنو وحشي امريکايانو له مټونيولي ده او په ډېر وحشت سره يې زندان ته کښوي. دا په چينغو- چينغو دنړۍ غيرتي مسلمانانو ته فرياد کوي؛ چې ماله دې ظلم څخه وژغورئ! ماله دې ظالمانو او خنزيرانو څخه خلاصه کړئ! خپلو غيرتي وروڼو ته خطاب کوي، چې اې زموږ د ابرو او عصمت ساتونکيو! تاسو چېرته ياست؟ په موږ باندې څه حال ده؟ تنها النوره نه بلکې په لسگونو او سلگونو پاک لمنې پېغلې د وا معتصما ! چينې وهي او دنړۍ ځوانانو ته د غيرت خطاب کوي. خپلو غيرتي وروڼو ته وايي چې آيا ستاسو په منځ کې کو م معتصم او محمد بن قاسم نشته؟ ستاسو غيرت او شهادت څه شو؟؟؟

هغه غيرتي مسلمانان څه شول چې په خپلو تورو به يې د داسې سرکښه او مغرورو کفارو سرونه پرېکول؟ هغه مسلمانان څه شول چې د سيلۍ په څېر به يې د کفر ځواکونه ورسره واخيستل؟ نن ولې د دې پراخ جهان په کوم کونج کې معتصم او محمد بن قاسم نشته؟ نن ولې هغه د خپلو خويندو د حيا او ابرو ساتونکي نشته؟ نن ولې مسلمانان د هغه پيغمبر پر پله نه ځي چې د يوې مسلماني مېرمنې د بې عزتي لپاره يې يهوديان د ابد لپاره له مدينې وشړل؟ نن ولې په مسلمه امت کې د خالد په څېر ځوانان نشته؟ نن ولې هغه ځوانان نشته چې د اسلام د بقا لپاره به پر ميدان د شهادت په تکل جنگېدل؟ هغه زلميان څه شول چې نړۍ ته يې بښاستونه راوړل. او له نړۍ څخه يې د بدرنگيو ټغر ټول کړ؟ هغه ځوانان چې مسلماني بڼې يې د نړۍ په ټولو بڼو کې سرلوړې او عزتمنې کړې، ولې نن زموږ پاکو لمنو ته د وحشيانو لاسونه را غځېدلي دي خو هيڅوک مو فرياد نه اوري. د ابو غريب له زندانه هغه په وينو رنگ لیکونه چې دې خويندو د خپل مظلوميت داستانونه پرې ليکلي دي ستاسو مخ ته وړاندي کوم. اول د النوري خور بيا د فاطمې، عافيه صديقي او همدارنگه د افغانستان بعضې واقعات

ستاسو مخ ته وړاندې کوم. د ابو غريب له زندان څخه د النورې خور د تن په وينو سور ليک دی، چې په دې وروستيو کې په البصره ويب پاڼه کې خپور شوی ده. دغه مسلمانان خور له يوې مودې راهيسي په ابو غريب زندان کې د بند شپې سبا کوي او هلته د امريکا د وحشي تمدن د وحشونو او اذيتونو ښکار گرځېدلې ده. دا د خپل ژړونکي ليک پيل د الله جل جلاله په سپېڅلي نوم سره کوي او بيا ليکي:

بسم الله الرحمن الرحيم

د فلوجه، خلاديه، او د رمادي د خلکو په نامه چې زما هېوادوال او هم ژبې دي، اودنړۍ دهنو خلکو په نامه چې زما مسلمان وروڼه دي او له موږ سره يې دغم او همدردۍ له احساس څخه لاسونه وينځلي اوموږ يې له ياده اېستلې او هېرې کړې يو!

د ابو غريب له زندان څخه ستاسو يوې بې گناخور دخپلو گوتو په سرو بندونو کې قلم نيولی اوتاسو ته ليکي:

خودا دغم اوستم داستان له کومه پيل کړم، هغه ظلمونه څنگه بيان کړم چې دتقوا اوعفت پېغلې يې دلته زغمي؟! زمونږ دعت لمنې دلته داغل شوې دي، له سره مو دحيا پروني غورځول شوي دي؟؟

هغه ظلمونه چې پرمونږ هروخت تېرېږي اوکېږي په قلم يې ديانولو وس له ماسره نشته. امريکايي درنده گانو پرمونږ داسې نادودې او ظلمونه وکړل، چې له امله يې دانسان جسم نه بلکې روح هم پولۍ پولۍ کېږي. دهنوی هوس اوشيطان پرمونږ بې وزلو او کمزورو داسې منگولې خښې کړې، چې په موږ کې ورڅخه دسرغړونې او احتجاج ساه نده پاتې. زمونږ عفت اوعصمت تروپل شوی، اوس يوازې په پټو سترگو دمرگ انتظارباسو! ولې دژوند لپاره مو څه پاتې ندي!!!

دازادۍ په چاپيريال کې ساکنو!

ستاسو گېډې له هرډول نعمتونو څخه ډکې دي او موږ دزياتې لوږې څخه يې سده اوپه ځان پوی نه يو. تاسو خپلې تندې په يخو مشروباتو وژنئ، موږ ته کله يو گيلاس اوبه هم نه رسېږي! تاسو په نرمو

اوپستو پالنگونو خوبونه کوی، موږ شپې په اغزیو تېروو اود درنده گانو غوسې اوکنځلې زغمو! تاسو خوشحالیو په زانگو کې زانگی، زموږ تن سترگې- سترگې شو اوپه خپله بربادۍ ژاړي. ای داسلامي نړۍ واکمنو! ایا تاسو دالله تعالی اونیوی فرمانونه اولارښوونې له یاده اېستلې؟ ددین اوملت له رویه خو تاسو زموږ دابرو اوعزت ساتونکي یی؟ خودا خبره چې تاسو دامریکا لپاره لاسونه اوبازو جوړشوي یی او موږ حیران یو چې ولې مو دڅو ډالرو په بدل دخپل غیرت اوهمت دپلورلو سودا کړې ده؟ امریکایي وحشي درنده گانو زموږد حیا اوعصمت لوپټې خیرې- خیرې کړې اوپه هوايې یوړلې! په دې لاره کې تاسو اوهغوی دیوې لارې لارویان یی؛ نوله هغوی څخه څه گيله! زما وروڼو چېرې یی!

تاسو زموږ سترگې دمحمدبن قاسم دراتلو لارې ته په کتو- کتو سترې کړې. موږدهوس په تېره چاره حاللېږو؛ خوپه ږنگو ساحلونو دمحمدبن قاسم دراتلو غږ نه خپرېږي. تاریخ گواه دی چې دعراق په یوه ښارکې دکفارو دحملې پروخت دیوې مسلمانې مېرمنې دې ابرو کولو هڅه وشوه. دهغې فریاد دبغداد پرتخت ناست معتصم بالله ترغور ورسېد هغه لیک ورته ووايه او دیوه لښکر په بدرگه یې ځان دهغې مېرمنې مرستې ته ورساوه؛ خو نن ددې پراخې اسلامي نړۍ په څنډه کې داسې څوک نشته چې زموږچیغو او کوکارو ته لیک ووايي؟ هیڅوک نشته؟!

ایا هره ورځ دادغرونو په څېر سخت اذیتونه اوپه تپو تورو شپو کې زموږ دې وسی فریادونه اوساندې یو چاهم نه دي اورېدلې؟

دخدای لپاره زموږ خبرواخلی؟ زموږ له پښو څخه د غلامي زولنې پرانیزی. موږد ابو غریب دزدان له لوړو دیوالونو سره سرونه وهو، په وینو کې لتې پټې یو. موږ ته له دې حالت نجات راکړی! زه تاسو ته دهمدغه خدای (ج) په خاطر چې دهغه نیول ډېر سخت دي، هرچاته چې زما دا اواز اوپیغام ورسېږي هغوی دې نورو ته ددې رسول فرض وگڼي او له دې ظلمونو څخه دې ټوله نړۍ خبره کړي. زه په کلکه غوښتنه کوم، که تاسو نور هېڅ نشی کولای خودومره خوکولای شی، چې دابو غریب زندان دبندیانو اودامریکایانو په شمول ورک اولیرې کړی، چې څوک بیا موږ دمسلمانانو لوڼو

ته دكفارو داوډادو ميندې ونه وايي. مونږ ددې پرځای چې ستاسو اودخپل دين اسلام پر سپېڅلي
لمن داغ وگرځو، مرگ غواړو اودخدای لپاره ومو وژنئ!!!

(ستاسو مظلومه او بنديوانه خور النوره)

مسلمانانو وروڼو! داهغه دردونکی او ژړونکی ليک دی چې موږ اوتاسو يې تنها توري او الفاظ
ولوستل. څوک به پرې خفه شوي وي اوچابه ژړلي وي؛ خو خفگان اود حسرت اوبښکې به النورې
خور ته څه گټه ورسوي خو چې ددې اوبښکو له احساساتي کاروان سره عمل ملگری نشي؟ هغه ترڅه
اودپردو تر شا پټ حقايق به څومره سخت وي، چې پر دې مظلومو باندې تېرېږي! آيا تاسو دازغملی
شی چې دالنورې خور نازک اومعصوم وجود دې د شراب خوړونکو مستو او وحشي درنده گانو
دمستی اوشهوت اله وي! دابوغریب په زندان کې دداسې ظلمونو زغمل چې دیو نارینه له وسه وتلې
خبره وی، نو دداسې کم وسو مېرمنو به څه حال وي؟ داسې فکر وکړئ چې دا داسې گلاب دی چې
مخکې يې مخ لمر هم نه و لیدلی؛ خواوس د درنده گانو په لاس کې مروړل شوی اوپانې پانې شوی
دی.

هغوی دوحشیانو غوسې کنځلې اوهر ډول تېری زغمي. دادمسلمان لپاره څومره دبې همتۍ خبره
ده. چې ستا په خپله خاوره کې کافران ستا سو له خویندو سره داسې اعمال ترسره کوي اوموږ دې
دغفلت په څمارکې ډوب یو؟!

مسلمانانو! تاسو په انټرنټ کې هغه دظلم اووحشت تصویرونه کتلې شئ، چې موږ يې په ویلو شرمېږو. له
دې جهنمي زندانه چې اوس دامریکايي سپیو دفحشاء مرکز گرځېدلی دی اودا دفحشاء بازاریې زموږ
او ستاسو په پتمنو او عفیفو مسلمانو خویندو باندې گرم کړی دی. دباندی انسانانو ته چينې وهي؛
خودخپلې يې وسي اومظلومیت چينې يې دابو غریب دزدان له دیوالونو سره تر ټکر وروسته بیرته
راغبرگېږي ددوی چينې ددې وحشیانو پر زړونو هېڅ اثر نه کوي، بلکې ددې چينو اوساندو په ځواب
کې يې بې شرمانه او کړسندې خنداگانې اورېدل کېږي.

هغوی مسلمانانو ته وايي، د خدای په خاطر، که نور څه مو په وس کې نه وي، موږ ووژنئ خو زندان له خاورو سره خاورې کړئ چې پکې هغه کيسې هم خاورې شي، چې بهر انسانيت ترې شرمېږي. امريکايان دومره دانسانيت له پولو واوښتل چې له هېڅ ډول وحشت څخه يې مخ وانه اړاوه او د حق په مقابل کې غربي استبداد او کفري استکبار داسې په غرور سراوچت کړی دی چې د دنیا په هېڅ ځواک يې سترگې نه ډکېږي؛ خو زموږ په زنگ وھليو اسلحو کې اوس هم لا څو داجل مرمۍ پاتې دي. زموږ په مټو کې اوس هم قوت شته. زموږ سينې لا اوس هم دایمان په نور روښانه دي. دلته اوس هم لا څو د غزنوي او ابدالي بچيان ژوند کوی. دبازانو په دی ځاله کې تر اوسه لا چندروکي نه دي زېږېدلي.

دنړۍ مسلمانانو او ځوانانو! که ددې مظلومي پېغلې دردونکي ليک ستاسو په رگونو کې وينې په غورځنگ نکړي اود قرباني ميدان ته راونه وځي؛ په ياد ولرئ چې دځمکې په مخ زموږ دعزت اوعظمت ورځ گرځېدلې ده. خو زه مايوس نه يم. زه واييم چې يو غيرتي اوځپانده قوم دغفلت په خوب ويده دی اوددې ولس يوه غيرتي لور په لوړ غږ وايي، چې اې داسلام غيرتي زامنو! تاسو دځمکې پر سر دهرې لور اومور دعزت او عظمت دساتلو لپاره پيدا شوي ياست او نن ستاسې دا حال دی چې پتمنې خويندې اولونې مو زنځيرونه په پښو کې دابو غريب، گوانتنامو اوبگرام په وحشي زندانونو کې دژوند او مرگ تر منځ دردناکې شپې سهار کوي. ددې خويندو فريادونه او ليکونه دهغه چا لپاره ندي چې دليک په لوستلو يا اورېدلو سره ناڅاپه احساساتي او يا جذباتي شعارونه ووايي. دڅو دقيقو لپاره يې وينه په غورځنگ شي او بيا چوپ شي، بلکې ژوندي اولسونه له اوښکو اواحاسساتو وړاندې خپلې تورې له تېکو راباسي اوددغه ظلم دانتقام اور په خپلو زړونو کې په اوښکو او جذباتو سره نه، د کفر دکريو په الوزولو سره سړوي.

تاسو په ازاده نړۍ کې په اوښکو او احساساتو دهغو دسترگو دوا نشئ کولای، چې په زرگونه کيلومتره ليرې ستاسو دورنگ لارې څاري اوستاسو دتورو دبرېښنا دليدو په تمه ناکراري دي. کاشکې ستاسو له دې اوښکو اوجذباتو سره هغه اسلحې اوتورې هم ځلېدلې وای چې ستاسو پلرونو پرې داسلام د عظمت داستانونه ليکلي دي. کاشکې په امت کې يو ځل بيا محمد بن قاسم او معتصم راپيدا شوي

واى، چې ددې خویندو فریاد ته یې لېک ويلي وای. او دابو غریب اوسپنیز دیوالونه یې لړزولي وای. کاشکې ددې چیغو او فریادونو توري او کرښې چې دکاغذ پرسپین مخ لیک دي ستاسو په زړونو یرغل وکړي اوستاسو جذبات راوپاروي، چې دحق میدان ته راودانگي، ددې خویندو دلوتېدونکي عزت اوعصمت پوښتنه وکړي. او هغو درنده گانو ته داسې سزا ورکړي چې په تاریخ کې بیا داسې پېښې تکرار نشي. دخدای په خاطر، کفارو له مسلمانانو سره څه ونکړل؟ دا مسلمانان ولې بې همته شول؟ ولې بې زړه شول؟ ولې د عمر بن الخطاب او خالد بن ولید پر قدم نه ځي؟ ولې په دنیا دومره مین شول؟ دا تجاوز او ظلمونه خو زموږ او ستاسو پر مسلمانو خویندو باندې کېږي.

دمسلمه امت ځوانانو! باور وکړئ ددې قيصو په لیکلو سره زموږ له زړونو وینې څاڅي. زړونه مو درد کوي! خو مجبور یو چې ددې مظلومو خویندو فریادونه درته انځور کړو. کېدای شي پر وجدان مو اغېزه وکړي. په زړونو کې مو جذبات راوپاروي. دځوانۍ غیرت مو په جوش راشي. زما وروڼو تنها النوره خور نه ده، له دې سره نورې ډېرې بدنصیبې دوحشت ښکار شوې دي. ډېرو یې په سوبو چیغو او څپو سلگیو دنړۍ له غیرتي ځوانانو مرسته غوښتې ده. ډېرو یې دخپل خالق په دربار کې اوبښکې تویې کړې دي؛ خو دا امتحان او درد پر دوی نه دی، بلکې دا امتحان اصلاً په ازاده نړۍ کې پر مسلمانانو دی، چې په خوښیو مست دي. هلته که یوه فاطمه النوره خور ځورول کېږي، خو کفارو دصلیب بچیانو زموږ ټولو مسلمانانو ابرو اوعزت ته اخطار راکړی دی. چې ستا له پتمنو لوڼو سره ظلم او تجاوز کوي او بیا ستا غیرت ته دچېلنج او اخطار په بڼه ستا دهمت دمعلومولو لپاره دهغو جنایاتو او ظلمونو عکسونه او ویډیوگانې هم خپروي. ستا غیرت، ستا ایمان اوستا افغانیت ته چېلنج درکوي اوته ددې مظلومو خویندو سوي فریادونه، عکسونه او ویډیوگانې او هرڅه په خپلو سترگو وینې یایې اورې اویا پرې خبرې؛ خو ته دومره خپلواک نه یې چې ددې ظالمانو په ضد خپل اواز پورته کړې. ددې مظلومو خویندو پوښتنه وکړې. مسلمانان له داسې ژوند ه خو سل ځله تر خاورو لاندې مرگ غوره دی. اخبر ستا دا دې غیرتي ژوند دڅه لپاره؟ ته دڅه لپاره پیدا شوی یې؟

راشئ! ستاسو مخ ته د هغې محبې پېغلې، دهغه گل، چې له سره يې دحيا پروني غورخول شوی
دی. دوحشيانو په لاس پانې پانې شوی دی، د ژوند رنگينې ورځه اخيستل شوي دي، ليک خپور
کړم، گوندي داحساس پر رگونو مو اغېزه وکړي:

د شهیدې فاطمې په وینو سور لیک

فاطمه خور هم دخپل ژړونکي لیک پیل په بسم الله او د الله (ج) د کتاب په سپېڅلو کلماتو کوي دا تاسو اودا هم د فاطمې خور له درد او حسرته ډک لیک:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4))

د الله جل جلاله له کتاب څخه مې پورتنۍ سورت ځکه غوره کړ، چې دا سورت زما او ستاسې په نفسونو کې ښه نفوذ لري او د مومنانو په زړونو کې خاص ځای لري.

ای د الله (ج) په لار کې مجاهدینو وروڼو! زه تاسې ته څه وایم؟ زه تاسو ته دا وایم چې زموږ گېډې د زنا له اولادونو څخه ډکې دي؛ د هغه چا څخه دي، چا چې موږ غصب کړې یو. څوک چې د خنزیرانو او شادیانو اولادونه دي.

او که تاسو ته دا ووايم چې دوی زموږ بدنونه داغلي، زموږ په مخونو لارې تو کوي او قران کریمونه یې زموږ په وړاندې شلولي دي الله اکبر!

تاسو زموږ په حال نه پوهېږئ؟ آیا رښتیا نه پوهېږئ؟ موږ ستاسې خویندې یو، الله جل جلاله به زموږ د حال پوښتنه نن یا سبا درڅخه وکړي.

قسم په الله په بنديخانه کې پر موږ داسې شپه نه تېرېږي، چې یو یا څو خنزیران په یو پارونکي شهوت سره پر موږ حمله نکوي! حال دا چې موږ هغه څوک یو چې پېغلتوب مو پاتې ندی. له الله جل جلاله څخه ووپېږئ، موږ ورسره ووژنئ، موږ ورسره والوزوئ، موږ همداسې مه پرېږدئ! آیا دا حلال دي چې دوی موږ غصب کړې یو او له موږ څخه گټه اخلي؟ له الله جل جلاله څخه

ووبرېږئ، ددوی ټانگونه او الوتکې پرېږدئ چې بهر وگرځي، ټوله توجه مو د ابوغریب د زندان پر لوري واړوی.

زه ستاسې مسلماننه خور فاطمه يم! دوی په یوه ورځ کې پر ماباندې له نهه کراتو ډېرې حملې کوي، ایا عقل نه لرئ؟

داسې فکر اوتصور وکړئ، چې ستاسو یوه خور دا ډول غصب شوې وي هغه به څنگه وي؟ ولې سوچ نه کوئ؟

زه ستاسي خوريم! له ما سره ديارلس نورې ناواده شوې پېغلې شته دي چې د نورو پر مخ کې پر هغوی تجاوز کېږي؛ دوی مونږ له لمانځه څخه منع کړې يو، زموږ جامې يې وېستلې دي، مونږ ته د جامو د اغوستلو اجازه هم نه راکوي؛ اوس مهال چې تاسې ته زه داليک ليکم يوې پېغلې ځان وژنه وکړه هغه وخت کله چې پر دې يوه عسکر تېری وکړ. هغه يې پر سينه او ورون ووهله، سخت دردونکی عذاب يې ورکړ. هماغه وو، چې هغې خپل سر په ديوال تر هغو وواهه خو چې مړه شوه. سره له دې چې ځان وژنه په اسلام کې حرامه ده خو زه هغه خور معذوره بولم او له الله جل جلاله څخه هيله لرم چې بښنه به ورته وکړي؛ ځکه هغه ارحم الراحمين ذات دی.

اې زما وروڼو! يو ځل بيا درته وایم له الله جل جلاله څخه ووبرېږئ. مونږ ورسره ووژئ کېدای شي مونږ دا آواز وکړو وا معتصما!! وا معتصما!! ليک پای ته ورسېد خو د ليک د ليکوالي او له هغې سره د نورو خویندو سره مرسته پای ته نه ده رسېدلې.
وسلام

(ستاسو يې وسه خور فاطمه)

مسلمانو وروڼو! د فاطمې خور دردونکی ليک مو هم ولوست اوس به مو زړه نور هم خفه شوی وي اوس به کېدای شي د عمل تکل درسره پيدا شوی وي؛ ځکه دا د انسانيت پر لمن هغه داغونه دي، چې (په اوښکو نه بلکې په وينو مينځل کېدای شي) دا د سروڼو قرباني غواړي دا د ککړيو الوزول غواړي، دا د جبر او ستم کوم اور چې په ابو غريب او باگرام کې بل دی، مونږ يې له ليري تودوخي محسوسه کړې ده. هغه داسې چې زموږ څو خویندې، څو ميندې او څو وروڼه پکې سوځېږي خو

زمونږ له هغو بدنصیبو او حقایقو څخه ناخبره یو، چې په نورو اسلامي ممالکو کې زموږ معصومي او مظلومي خویندې د وحشت او بربریت په ځنځیرونو تړلې دي. دغه لیکونه د څو مسلمانو خویندو د مظلومیت ژوندی حال دی؛ همداسې په فلسطین، برما، عراق، سوريه، افغانستان، صومالیا، او نورو اسلامي ممالکو کې وحشي او مغرور واکمنان زموږ او ستاسو پر خویندو تر دې هم زړه بوږنونکي ظلمونه کوي.

نن که زموږ خویندې د ابوغریب او نورو زندانونو د تورو تمبو شاته د اسلام د مجاهدینو او غیرتي ځوانانو د تکبیرونو او موټرېمونو د اوازونو په انتظار دي، نن که دوی د الله اکبر د هغو نارو په انتظار دي چې اوس هم د کفر پر برجونو د زلزلې راوستلو توان لري؛ نو اې د نړۍ غیرتي ځوانانو! دا خویندې تاسو ته سترگې په لار دي. دژوند د سختو کړاوونو زغملو او له هغو څخه د خلاصون تمه یې ستاسو په غیرت پورې تړلې ده، همداسې په نورو اسلامي ممالکو کې کړیدلي او محکوم مسلمانان زموږ په انتظار دي. د هغوی له ټیپي سینو دا اواز اوچت دی چې کاشکي هغه مجاهدین چې د بشریت بڼ ته یې عدل، انصاف او آزادي راوستله او نړۍ یې په شرعي بڼه ښایسته کړله د خپلو خویندو، میندو عزتونه یې وساتل، نو له دې ظالم نه هم توره واخلي غرور یې مات کړي، د دوی غیرت او شجاعت هغه ازغن بوتی تر پښو لاندې کړي چې د انسانیت او آزادۍ لمن پکې نښتې ده.

مسلمانو وروڼو! یو څو دقیقې سترگې پټې کړئ، فکر وکړئ چې دا زموږ خویندې چې له داسې وحشونو سره لاس او گریوان دي د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم د امت لونی دي. د فاطمې خور د لیک توري او الفاظ په ذهن کې راولئ، هغه څه وایې چې په یوه ورځ کې پر ما نهه کرته تجاوز کېږي! آیا ستا ذهن د دې خبرې د اوریدو توان لري؟ آیا ستا غیرت ته گواښ نه متوجه کېږي؟

وړاندي راځه! فاطمه وایې چې له ما سره دیارلس نورې داسې پېغلې دي چې د یو بل په وړاندې پرې په شرابو مست وحشي درندګان تجاوز کوي. آیا ستا به څه حال وي او د الله جل جلاله د دې آیت ځواب به څنګه وایئ، چې (أَنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) کچېرته د مسلمانې خور په سترګه ورته گورئ نو بیا

ولې پرې غيړت نه کوي، او که مسلمانان خور يې نه گڼي نو بيا کله مسلمان ياست! فاطمه خور وايي چې زما تر مخ اوس چې ليک درته ليکم، يوې خور ځان شهيد کړ، هغه څنگه؟ داسې چې زموږ په مخ کې يوه وحشي پرې تجاوز وکړ او دومره يې وځوروله چې په سينه او ورنو کې يې ورته زخمونه جوړ کړل.

دې زورېدلې خور چې نور يې حوصله ختمه وه اونور يې دداسې ظلمونو دزغملو توان نه درلود، نو خپل سر يې تر هغه د زندان له ديواله وواهه خو چې شهيد شوه! ماغزه يې د زندان پر ديوال نقش شول او د غربي تمدن او وحشت يادگار يې پرېښود. ددې تر څنگ نورو مظلومو خويندو ددې شهيدې بربنډ جسد ته په حيرت او حسرت کتل. دنړۍ غيړتي ځوانانو! ددې شهيدې او مظلومې خور دې وسۍ او بربنډۍ دغه تصوير د حال په ژبه دنړۍ مسلمانانو ته څه وايي:

ماته مه گوري، ماته نږدې مه راځي، دنړۍ ټولې ډيوې مړې کړي، لمر، سپوږمۍ اوستوربو ته ووايي، چې دتل لپاره ډوب شي، چې دابو غريب په زندان کې څوک ما پر دې حال ونه گوري. دهغې په غږېدلو سترگو کې د ولس زامنو ته يوه هيله يو پيغام و، چې زه ستاسو عزت يم، تاسو زما په ابرو سوگند خوړلي شئ، زه هغه لوريم چې ددمشق په مانيو يې لږزه راوسته. د محمد بن قاسم توره ما له تېکي را اېستلي ده. سند زما لپاره فتح شو. زه هغه خوريم چې معتصم راته لبيک ووايه. زه هغه موريم چې محمود غزنوي ته يې شيدې ورکړې دي. دسومناټ بت ماتونکي مجاهد ته ما لـلـو. لـلـو ويلي دي. زه هغه لوريم چې په رگونو کې يې د صلاح الدين ايوبي وينه ده. دغيړت او عفت منارونه زما لپاره جوړ شوي دي. ما په دې وطن کې تر پيړيو- پيړيو دفتحو ترانې ويلې دي. اي قومه زه څوک يم؟!

دشهيدانو اروا! دخداي په دربار کې دعا وکړي چې ستاسو دقوم دځوانانو زېږونه له سکروټو ډک کړي چې دوی ددې خاورې سپېڅلتيا هېره نکړي. چې زموږ وينې پرې توی شوې دي. چې زموږ ابرو پرې لوټ شوې ده. زموږ ساه چې د بدن له قيد څخه ازاده شي هغو ميدانونو ته به والوزي چې زموږ وروڼه پرې داسلام دبري ديبرغونو درېولو په هڅه کې دي.

زه دمسلمانانو غوږونو ته دقوم دهغو لټونو فرياد رسوم، چې عصمتونه يې لټ شوي دي او هغه خویندې خپلو غیرتي وروڼو ته خطاب کوي چې پرمونږ غیرت وکړئ. هغوی پوښتي چې ایا تاسو دهماغه قوم بچیان یاست چې دانسانیت دساتنې لپاره را پورته شوي و؟ ایا تاسو هماغه غیرتیان یاست چې تورې يې دظلم دلاس دپربکولو لپاره او چتېرې؟ ستاسو میندې پوښتنه کوي چې زموږ غیرتي زامن چېرته دي؟ ستاسو خویندې وايې چې دظلم لاس چې زموږ د عصمت پر لور را اوږدېږي، زموږ غیرتي ورڼه چېرته دي؟ ایا تاسو دهغه قوم بچیان یاست چې دیوې غریبې خور دعزت لپاره يې لویې لویې پاچاهۍ ترېښو لاندې کړې؟ پر تاسو څه شوي دي؟ مونږ خپل رب ته دعا کوو چې اې دسزا او جزا مالکه! مونږ ته ټینگار او حوصله راکړې ته زموږ بې وسي وینې، ته مو له کمزوریو خبر یې؛ خو خدایه دې وحشیانو ته زموږ کمزوري مه ښکاروي. زموږ مظلومیت یوازې ستا د رحمت دروازه ټکوي.

مسلمانانو وروڼو! سترگې مه خلاصوئ، اوبښکې مه وچوئ. تنها دابو غریب دزدان ناخوالې نه دي، بلکې ډېرې دحیا خاوندانې دوحشت ښکار شوې دي. فاطمه خور په دې جرم له داسې وحشتونو سره لاس او گریوان وه، چې دهغې ورور دامریکايې یرغل او ښکېلاک په مقابل کې توره اوچته کړې وه، خو دېش دحقوقو درواغجن مدعیان د انسانیت پر پولو وختل او د خپل پوځي یرغل په مقابل کې يې د راپورته شویو ځوانانو په اسارت او شهادت زړه یخ نه شو. دفاطمې دورور په نیولو او شهادت باندې بریالي نشول؛ نودې ظالمانو مظلومه فاطمه ورسره زندان ته یوړه او خپل انتقام يې له فاطمې څخه واخیست. چې اخبر ددې وحشتونو ښکارشوه او دابد دنیا ته يې پنا یوړه. د شهیدانو له سپېڅلي کاروان سره ملگرې شوه او داسلام په تاریخ کې يې دمسلمانانو لپاره بورنونکې او له دردونو ډک باب پرانیست. په خپله ددې سپېڅلي دین لپاره قربان شوه او خپل کړېدلی او مظلوم وجود يې الله پاک ته وقف کړ. ددې ورور چې مجاهد و دیرغلگرو په الوزولو او کبابولو يې زړه یخ نشو. اخیږې پر ابو غریب زندان دموتېریم حمله وکړه اود شهادت لوړ مقام ته ورسېد؛ خو خپل د ژوند یادگار يې د استشهدایانو په لېست کې ولیکه. دخپلې خور او نورو مسلمانو خویندو له عزت څخه يې ځان قربان کړ. خپلې غوښې او هډوکي يې دخپلو خویندو دعزت لپاره وشیندل.

اوس له ابو غريب زندانه لږ دخپل کړېدلي او خوږېدلي هېواد پر لور راځو. دلته هم ډېرې نادودې رامنځته شوې دي اوس راشئ ډاکټره عافيه صديقي هم دامريکا دوحشي تمدن دوحشونو او اذيتونو ښکارگر ځېدلې ده:

ډاکټره عافيه صديقي د بشري ځناورو په منگولو کې

ډاکټره عافيه صديقي له هغو بد نصيبو څخه ده چې د زندگۍ خواږه ورنه اخيستل شوي او د بشريت د دعوه دارانو د وحشت ښکارگر ځېدلې ده.

ډاکټره عافيه صديقي هغه پاکستاني ډاکټره ده چې د پاکستان په کراچۍ ښار کې زېږېدلې او د خپلو تعليماتو لپاره امريکا ته تللې ده. هلته يې د دماغو په برخه کې دکتورا کړې ده او يوه پوه عصبي ډاکټره ده. د تعليماتو په جريان کې په امريکا کې اوسېدله. ددې تر څنگ يې په ځينو روغتونونو کې دنده هم درلوده او د خپلې سرمايې زياته برخه يې په امريکا کې د مېشتو غريبو مسلمانانو مرستې ته ځانگړې کړې وه.

کله چې د سپتمبر پر (۱۱) د امريکا پر تجارتي مرکزونو بريدونه وشول؛ وروسته چې هلته ټولو مېشتو مسلمانانو ته يو ډول د شک په سترگه کتل کېدل؛ نو څو ځله د عافيه صديقي کور هم د امريکايي پوليسو له خوا تلاشي شو. دې چې کله خپل ځان په خطر کې وليد، له خپل مېړه سره يې افغانستان ته د تلو تکل وکړ. امريکايانو چې پر افغانستان باندې حمله کړې وه؛ نو دوی غوښتل چې په افغانستان کې د مجاهدينو د زخميانو درملنه وکړي. کله چې ايرپوټ ته راغلل، دوی چې مخکې هم د پوليسو تر تعقيب لاندې و، نو د امريکايي ځواکونو له خوا تلاشي شول او افغانستان ته يې له تلو څخه منع کړل. نو دوی پاکستان ته ستانه شول او هلته يې د کراچۍ کې په يوه پوهنتون کې وظيفه پيدا کړه. عافيه صديقي له يو علمي خاندان څخه وه چې پلار او خور يې هم د اعصابو ډاکټران دي.

په (۲۰۰۳) کال کې يې د پلار د ليدلو لپاره اسلام آباد ته د تلو تکل وکړ، چې د لارې په اوږدو کې له خپلو دريو ماشومانو سره د پاکستان د مزدور حکومت د اجيرو عسکرو له خوا ونيول شول او درک يې

ورک شو، يعني د پاکستان اجير حکومت دا په امريکايانو خرڅه کړې وه او هغوی ته يې سپارلي وه. کورنۍ يې اخوا دېخوا لالهانده گرځېده، خو د عافېې غريبې هېڅ درک نه وه. عافيه صديقي د باگرام په زندان کې د مظلوميت شپې او ورځې سبا کولې. دغه ۳۷ کلنه پاکستاني مسلماننه او مجاهده مېرمن د باگرام په زندان کې يواځينۍ مېرمن وه چې له خپلو دريو ماشومانو سره راوړل شوې وه. دبشريت قاتلانو ورته سختې شکنجې ورکولې او د دې د اسلامي او ايماني غرور د ماتولو لپاره يې قرانکريم ورته خبرې کړې و چې پر پاڼو يې وڅېړي. پاڼې يې پر ځمکه ورته غوړولې وې کله چې هغې له دې کاره انکار وکړ، نو دې ظالمانو پرې داسې ظلمونه وکړل چې داسې يوه د نازکو او نحيفو اندامونو څښتنه مېرمن خو پرېږده، چې هغه د ډبرو په څېر کلک نارينه يې هم نشي زغملی. دې وحشي درنده گانو او دغرب په چټل اوبې حيا چاپيريال کې رالوی شويو، درنده گانو له هېڅ رنگه جبر او ستم څخه مخ وانه اړاوه او دا مظلومه د دوی د هوس، مستيو او جنسي تجاوزونو ښکار شوه. د باگرام له بدنام زندان څخه د باندې ددې مظلومې زړه سورۍ کونکې کړېږې او فريادونه هېچا هم نه اورېدل. په توروشپو کې د وحشيانو د ظلمونو له لاسه د هغې خپې سلگۍ او ساړه آهونه هېچا هم نه اورېدل، هغه د باندې د ديموکراسي مدعيان چې شپه او ورځ يې يوه کړې ده د ښځو د حقوقو، د بشري حقوقو، او د ماشومانو د حقوقو درواغجنو او غولونکو ويناوو يې د خلکو غوږونه کاڼه کړي دي. راډيوگانې تلويزونونه او ټولې اجيرې رسنۍ يې شپه او ورځ په کار لگيا دي او د غرب تمدن او د هغوی د درواغو شعارات خپروي. ولې دې درواغجنو د عافېې چينې وانه وربډي؟ د هغې آهونه يې وانه وربډل؟ ايا د هغې معصوم ماشومان انساني حقوق نه لري؟

د عافېې صديقي د وړو ماشومانو چې د دوه، دريو او پنځو کالونو عمر لري د امريکا قاتلان دي، تروريستان دي. دا د بوش او اوباما لښکرې د نړيوال جبر ستر مجرمين دي، مظلومه عافيه ورته بشر نه ښکاري؟ هغه بشري حقوق نلري؟ هغه د ښځو د حقوقو له چوکاټ څخه بهر ده؟ ددې تنکي= تنکي ماشومان د بشريت قاتلين او تروريستان دي؛ دوی درواغجن شعارونه او د ښځو د حقوقو د دفاع نارې تنها د هغوی لپاره وهي چې دوی يې بربنډتيا، عياشي او فحاشي ته رابولي. او ياهغه چې د دوی دې نعرو ته ليک وايي. د دې درواغجنو ادعاوي خاص تر دوی پورې محدودې دي. د دوی په آند

دېنځو او بشر حقوق په ستاره افغان او د شپې په کلبونو کې محصور دي. دوی د مادي نړۍ په غېږ کې اصلا د بنځو د حقوقو تر عنوان لاندې بې حجابي، بې حیايي او ډمټوب ته وده ورکوي. دوی د داسې مظلومو او بې وسه تورسريو او ماشومانو د کرېږو او فريادونو اوریدلو ته تیار ندي چې د امریکا د قدرت په پنجو کې راگیر دي.

د عافېي صديقي د مظلوميت چينغو او فريادونو يوازې د بگرام د زندان بې گنا بنديان ځورول. هغه بنديان چې د ظلم او جبر په محکمو ځنځيرونو تړلي و. هغوی په بې وسۍ سره چينې اورېدې، ولې هېڅ يې په وس کې نه و.

دا په باگرام کې په (۶۳۰) نمبر زندانۍ باندې مشهوره وه ځکه دا امریکایانو پټه ساتلې وه. کله چې له دې زندان څخه ځينې بنديان را خلاص شول، هغوی د دې بنځې د فريادونو هغه کيسې خلکو ته وکړې، چې دوی په بگرام زندان کې اورېدلې وې. خو چا ته دا حال معلوم نه و چې دا مظلومه مېرمن څوک ده او ولې ورسره ظلم کېږي؟ بالاخره فرانسوی خبریالې یوآن رډلي (چې د طالبانو په وخت کې د دوی لخوا نیول شوې او بیا بیرته له څه وخت زندان څخه وروسته خوشې شوې وه) دا د طالبانو له بڼه سلوک او اسلامي اخلاقو څخه متاثره شوې وه او بیا مسلماننه شوه. اوس یې نوم مريم دی دا په ۲۰۰۸م کال کې د بگرام زندان ته راغله چې د بنديانو حالت وگوري، د دې بنځې حال معلوم کړ. بیا یې پاکستان ته سفر وکړ او هلته یې په یوه خبرې کنفرانس کې، په داسې حال کې چې له سترگو یې اوبسکې بهېدې، خلکو ته څرکنده کړه چې هغه مظلومه مېرمن چې د باگرام په زندان کې د مظلوميت شپې ورځې سبا کوي، عافیه صديقي ده. دې خبریالې د عافېي د مظلوميت داستان په ټوله نړۍ کې نشر کړ او څو ورځې دا خبر د نړیوالو رسنیو د توجه وړوگر ځېده. کله چې دا معامله افشا شوه د بشریت دښمنانو عافېي ته توطئه جوړه کړه او د غزني په ښار کې یې خوشې کړه. بیا افغاني پولیسو ونیوله. توريې پرې ولگاوه چې یوه پاکستاني مېرمن یې له خپل لس کلن زوی سره نیولې ده. او غوښتل یې د غزني پر والي باندې برید وکړي. په دې وخت کې چې کومه توطئه د غربي شیطانونو له خوا ورته جوړه شوې وه عملي شوه او امریکایي (FBI) سرتیري په دې بانه راغلل چې له عافېي نه تحقیق وکړي. کله چې دوی د تحقیق خونې ته ورننوتل په عافیه باندې یې ډزې وکړې. دا زخمي

شوه او دوی په خپله توطئه کې کامیاب شول. د غزني د مقاماتو له خولې چې د تحقیق آمریو چا ته قیصه کړې وه، ویلي یې و چې کله دا مېرمن ونيول شوه نو ډېره ضعیفه وه او ما ترې نه د تحقیق کولو هڅه وکړه؛ خو د خبرو کولو توان یې نه درلود. د سختو شکنجو آثار یې په وجود کې ښکارېدل او زه یې په خبره دومره پوی شوم چې راته یې ویل د الله لپاره امریکایانو ته مې مه سپاری. له امریکایانو څخه سخته وېرېدله. بس دومره پوی شوم.

کله چې امریکایي ځواکونو زخمې کړه او له ځان سره یې یوړه، نو ټولو خلکو ته څرگنده شوه چې دا یوه توطئه وه چې له مخکې پلان شوې وه.

د ښځو د حقوقو د دعوه دارانو، د دیموکراسۍ د مدعیانو د دې مظلومې خور په پنځه کلن تعذیب زړه یخ نه شو او په هغه برسېره یې په خپلو قاتلو ټوپکو وویشته. د ظلم په مرمیو یې زخمې کړه او تردې وروسته یې امریکا ته یووړه. په دې وروستیو کې د واشنگټن دیموکرات حکومت د عدالت محکمې ته په داسې حال کې راوسته، چې په خپلو پښو نشوای درېدلې او په نورو یې تکبه کړې وه. دنړیوال جبر آثار یې په وجود کې ښکارېدل. او کله چې د ښځو حقوقو ته متعهدو کفارو (۱) او د واشنگټن د عدالت محکمې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واوروله، نو ددې له خولې دا کلمه ووتله چې: **أَفَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ**، یعنې زه مې خپله معامله الله جل جلاله ته سپارم.

د عافې خور ډاکټره فوزیه صدیقي وايي چې خور یې د سختو شکنجو او جنسي تېریو له وجهې سخته ضعیفه شوې او په دې اخرو وختو کې د سرطان په ناروغۍ هم اخته ده. کله چې د امریکا د عدالت په علني محکمه کې بې جرمه د ۸۶ کاله بند سزا ورته واوروله شوه نو ځینو رسنیو او مدني ټولنو د عافې د خوشې کېدو غوښتنه وکړه. همدارنگه په پاکستان کې خلکو مظاهرې وکړې، خو د وزو احتجاج هېڅکله د لیوانو فطرت نشي بدلولای. امریکایي آبرقدرت دې ناروته هېڅ توجه ونکړه. عافیه یې دخپل عدل زندان ته ولېږله او اوس هم پکې د مرگ په انتظار د مظلومېت شپې او ورځې تېروي. د پاکستان ظالم او جابر حکومت د خپلو لوڼو د عزت او عصمت په خرڅولو نه شرمېږي. مظلومه عافیه یې په امرکا خرڅه کړه. کله چې دې ته د ۸۶ کاله بند سزا واورول شوه. د پاکستان

حکومت هېڅ هم ونه ويل. اندېښنه يې هم څرگنده نه کړه، ځکه د پاکستان حکومت يو کفري او سيکولر حکومت دی؛ خو دا ذمه واري د مسلمانانو ده چې له دې وحشیانو څخه انتقام واخلي. په نړۍ کې هېڅ داسې څوک پیدا نه شول چې له دې ځناورو د عافۍ پوښتنه وکړي. هېچا د دې د مظلوميت فریادونه وانه ورېدل؛ خو الله جل جلاله به د دې د سويو آهونو او خپو سلگيو په عوض کې خپل نعمتونه ورکوي.

اصلا په آزاده نړۍ کې موږ بنديان يو، چې خپل غږ نه شو او چتولی. د دې مظلومو خویندو د ابرو او عزت پوښتنه نه شو کولای.

مسلمانانو! موږ او تاسو ټول ځانونو ته مسلمانان وايو؛ خو اسلام قرباني هم غواړي بې قرباني د جنت دعوه کول، بې عقلي ده. ځکه مسلمانانو فکر وکړئ چې په يوه مسلمانانه خو ر ظلمونه کېږي، يا نورو هغو خلکو ته فکر وکړئ چې د الله جل جلاله په لار کې ځانونه ټوټه ټوټه کوي، دا خو د الله جل جلاله لپاره دي. نو الله پاک به دوی ته ان شاءالله جنت ورکوي. مسلمانانه ته فکر وکړه، هغو ته د دومره تکليفونو او قربانيو په عوض کې جنت ورکول کېږي او ته يې په مفتحه او له عیاشۍ ډکه زندگي کې غواړي. دا خو محاله ده اسلام سربښندنه غواړي. دا ديوې مسلمانې خورکۍ له غمه ډک داستان و.

الله جل جلاله دې د اسلامي امت د ځوانانو زړونه د انتقام د اور له لمبو څخه ډک کړي. چې د حق میدان ته را ووزي او پر دې جابرانو باندې دنيا تنگه کړي. اوس راحم د افغانستان غیږتي ولس ته خطاب کوم او خاص د هغوی غیرت او ځوانۍ ته چلنج ورکوم چې څه کوی؟ د افغانستان د عزتمنو او عفیفو پېغلو پاکو لمنو ته د غرب د سپیو لاسونه ور اوږده شوي دي تاسو څه کوی؟ آیا غیرت پرې کوی که نه؟

د عافۍ په څېر د څو نورو خویندو د مظلومیت داستانونه هم ستاسو مخې ته ږدم. نور قضاوت تاسې ته سپارم له خپل ایمان، وجدان او له خپل رب سره مو فیصله وکړئ چې څه کوی.

اوس دگوانتنامو د وحشت ژوندی تصویر ستاسې مخې ته ږدم، بیا به د افغانستان څو واقعي درته وړاندې کړم.

دگوانتنامو وحشت

مسلمانانو وروڼو! قلم یې دلیکلو توان نه لري؛ خو د اسلامي امت د بیدارۍ لپاره مجبور یم هغه څه ولیکم، چې د لیکلو او څرگندولو نه دي. گوانتنامو ته څو د انسانیت او بشریت د درواغجنو د عوه دارانو بلکې د بشریت د سترو قاتلینو د وحشت څپې د انسانیت له پولو واوښتې. هغه اعمال چې د اورېدلو په وخت کې یې په مسلمان باندې لږزه راځي؛ نو یوه ډېره زړه دردونکې واقعه ستاسو غیرت ته مخاطبه او متوجه کوم. یو ملگری چې دگوانتنامو له وحشي زندان څخه راخلاص شوی، څو کاله یې د دې جهنمي زندان تعذیب گاللی او هلته یې د مظلومیت شپې ورځې تېرې کړې دي، قیصه راته کوله چې په گوانتنامو زندان کې د افغانانو په څېر عرب هم ډېر دي. زما د څنگ د پنجرې ملگری یو عرب ځوان و، چې همېش به یې طبیعت خراب او خفه به و؛ خو دا خفگان او مړاویتوب یې د تعذیب له کبله نه و، ما به ترېنه پوښتنه کوله چې ولې خفه یې؟ څه خبره ده؟ ده به راته وویل چې دې وحشیانو زه په افغانستان کې ونیولم او زما سره زما مېرمن هم وه. دلته یې راوړم نور نه پوهېږم چې زما د مېرمنې به څه حال وي؟ ما به ورته تسلي ورکوله چې په افغانستان کې به وي او د افغانستان خلک غیروي او مسلمان خلک دي. ستاسو تورسربو ته ډېر احترام لري کېدای شي چیر ته به د امن ژوند کوي؛ خو دی به همېش په دې فکرونو کې ډوب و. د آرام خوب یې تېښتېدلې و. نو وخت تېرېده، څو ورځې وروسته د بشریت د بنمنانو د انسانیت قاتلانو دگوانتنامو د زندان څو تنو امریکایي پیره دارانو یوه بربنډه ښځه، چې سر یې ور خړیلې و د دهلیز په منځ کې راروانه کړې وه. ډېره سخته او دردونکې صحنه وه. بندیان پوی شول چې حتماً کومه مسلمان ښځه د دوی د ظلم ښکارگر ځېدلې ده، خو بې وسه بندیانو یې دعاگانو نور هېڅ نشوای کولای؛ خو زما د څنگ د پنجرې عرب ملگری چې کله دا حالت ولید نو له خولې څخه یې یوه چیغه ووته او بې هوښه شو. د دهلیز په پولو زندانیانو

باندې دا واقعہ ډېره سخته تمامه شوه، د ظلم او وحشت شپې ورځې تېرېدلې. دوې هفتې وروسته راته دې عرب ملګري وويل چې هغه ښځه دې په هغه ورځ وليده؟ ما ويل هوا ده راته وويل، چې دا زما ښځه وه چې دلته يې راوستې وه؛ الله اکبر!

د يويشتمې پېړۍ متمدنو مسلمانانو آيا دا ستاسو خورنه ده؟ آيا دا د الله جل جلاله د نازولي پيغمبر حضرت محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم د امت لور نه ده؟ تاسو په آزاده نړۍ کې د اسلام او مسلماني دعوي کوي؛ مګر د اسلام لپاره د قرباني لپاره هېڅ درېکې نشته.

اې د نړۍ په عيش او عشرت مستو زلميانو! د قيامت په ورځ به الله جل جلاله ته څه ځواب وايي؟ ستاسو د غفلت او مستيو له وجهې اوس کفار دومره زړور شوي دي، چې ستاسو په خپلو وطنونو کې ستاسو د عفيفو خویندو عزتونه لوټوي. دغه خویندې چې د نړيوال جبر او عصري تمدن او د درواغجنو بشري مدعيانو په بند کې شپې او ورځې سبا کوي، دغو مظلومو خویندو به څومره آهونه کړي وي؟ څومره چينې او فريادونه به يې کړي وي؟ هاغه د پردو تر شاپت حقايق، هغه په تورو زندانونو کې، په تپو تورو شپو کې، د مايوسي خپې سلګۍ، هغه د غم او درد د اوبکو سيلاب ستاسو په ضمير او وجدان هېڅ اغېزه نه کوي؟ آيا تاسې د دې آرام او سوکاله ژوند لپاره پيدا شوي ياست؟ آيا تاته د خپلو خویندو، ميندو دعزت د ساتلو ذمه واري نه ده سپارل شوې؟ آيا دا د عيش او عشرت ژوند به تر کومه ستا پښو ته د ذلت او بې غيړتۍ زولنې در اچولې وي؟، کله به هغه د سختيو زندګۍ ته ورځي؟ لکه رسول صلی الله عليه وسلم فرمايې چې: (الدنيا سجن المومن و جنة الکافر) دنيا د مسلمان او مومن لپاره زندان او د کافر لپاره جنت ده؛ نو تا ولې په دې دنيا کې د جنت په شان زندګۍ غوره کړې ده؟ څه وخت به د الله جل جلاله د دين دا سختو لارو ته راوځي؟ ستا غيرت به څه وخت تا د سنگر په لور رهبري کوي؟ ته به څه وخت د مقابلې ډګر ته کوزېږې؟ د دې مظلومو خویندو د وامتصما! او وامحمدا! د فريادونو ځواب به څوک وايي؟ دې ناروته به څوک لبيک وايي؟ ددوی د مظلوميت او معصوميت زنځيرونه به څوک ماتوي؟ دغه چينې به د چا په زړه او وجدان اثر کوي؟ د چا ضمير به راويښوي؟ څوک د هغو سختو او وحشتناکو صحنو تصور کوي چې دا خویندې يې زغمي؟ د هغو کفارو غرور به کوم معتصم ماتوي؟ چې ستا مسلماني خور ته ستا د بې غيړتۍ پيغور

ورکوي؟ څوک به د هغو بې حيا وحشیانو ککړۍ الوزوي چې ستا د عفيفو او پاک لمنو خویندو د ژړاگانو او فريادونو په مقابل کې کړسندې او بې حيا خنداگانې کوي؟ آخر به د دې خویندو انتقام څوک اخلي څوک به د دوی مظلوم آهونه اورې؟؟

د نړۍ مسلمانانو! او د انقلابي افغانستان غیږتي شازلمیانو! راځم ستاسو ځواني، ایمان، غیرت، او افغانیت ته چپلنج ورکوم. یوه بله واقعه ستاسو ضمیر ته متوجه کوم. کېدای شي اسلامي، افغاني، او د ځوانۍ غیرت مو راوپارېږي. د افغانستان د خوست په ولایت کې یوه شپه د بشریت دښمنانو د یوه مسلمان او په دین مین افغان په کور چا په ووهله. له وحشت او تالاشیو وروسته یې پلار او یو زلمی زوی د خپل کور په منځ کې د ټولو تر مخ ورته د شهادت په خوب ویده کړل. د ماشیندارو مرمۍ یې د دې مظلومو په ټټر کې ورڅښې کړې. د ښځو او ماشومانو کرپړو اسمان او د شپې خپه فضا په سر اخیستې وه، کائناتو په غمجن نظر د دې ظلم تماشه کوله. سپوږمۍ هم د ځمکې په مخ د یویشتمې پېړۍ د متمدنو^(۱) وحشیانو د ظلم انځورونه لیدل. دشنه آسمان په لمن کې ماشومو ستوریو اوښکې تویولې. دځمکې د سر او ګاونډ مسلمانان له ډاره بې سده او سرکوبه په خپلو کورونو کې پراته و. د خوځښت حس پکې نه و چې یو ځل بیا د تورې شپې په غمجنه فضا کې د هوایي بلاوو غږ اوچت شو او د بشري یرغلګرو څرخکې له ځمکې سره ولګېدې. د صلیب د بندگانو چې د دې ماشومانو دباباجان او ورور جان په شهادت یې تنده ماته نه وه د شهید پلار ځوانه او پېغله لور یې هم له ځان سره څرخکو ته پورته کړه او دنامعلوم هدف په لور یې له ځان سره یوړه. پر دې وحشي درنده ګانو د معصومو ماشومانو کرپړو او چیغو هېڅ اغېزه ونکړه. په وحشي سپیو یې وډاړل. امریکایي درندگانو د دې ماشومانو او تورسریو د چیغو او آهونو هېڅ پروا ونه کړه، په کړسندو خنداگانو او فاتحانه انداز سره د خپل هدف په لور روان شول او د شهید پلار مظلومه لور یې له ځان سره بوتله.

افغان ځوانه! ستا غیرت څه وایې؟ ایا دازغملی شې چې له زرګونو کبلو مترو لیرې راغلي وحشي کفار ستا پر مقدسه او غیږتي خاوره ستا له عفيفو او پاک لمنو خویندو سره دا شان ظلمونه کوي؟ فکر وکړه دې خور ته به څه ورپېښ شوي وي؟ هغه د حیا، عفت، ایمان، او غیرت مجسمه مسلماننه پېغله چې په

پښتني چم کې يې د حيا د ديوالونو تر شا خپل عزت ساتلی و، نن د وحشي صليبيانو د وحشت آله وگرځېده. دا به څنگه ايمان او غيرت وي چې دا قسم معامله به زغمي؟

د نړۍ مسلمانانو! الله جل جلاله ته به څه ځواب ورکوي او د قيامت په ورځ به دې مظلومو او کړېدلو خویندو ته څه ځواب وايي؟ په افغاني ټولنه کې که څوک د يو چا کور ته په پټه يا په زور ور واوړي، هغه افغان يا به دی وژني يا به ځان پرې وژني؛ نو اوس چې وحشي درنده گان امريکايي سپي ستا کور ته په نيمه شپه در واوړي او بيا داسې ناوړه اعمال ترسره کوي، تاسو ته قضاوت په لاس درکوم، له دوی سره به څه کوي؟! د مسلمان غيرت خو دا عمل نشي زغملای، د داسې ځناور او وحشي کافر په مقابل کې به يې څنگه وزغمي؟

په آزاده نړۍ کې مسلمانانو! داسې فکرو کړئ، که چيرې د قيامت په ورځ دا مسلمانان خور د حشر په ميدان کې تنها د افغانستان نه بلکې د ټول جهان د مسلمانانو په مخ کې ودرېږي او درته ووايي چې تاسو په دنيا کې ولې پر ما باندې غيرت نه کاوه؟ زه ستاسو ناموس نه وم؟ زه ستاسو لور ستاسو خور نه وم؟ ولې ظالمانو زما د حيا او عفت جامې خپرې کړې؟ ولې يې زما له سره د عزت پرونی وغورځاوه؟ ايا دا ظلمونه د څه په خاطر له ما سره کېدل؟ که د اسلام په خاطر له ماسره کېدل، ولې تاسو راباندې غيرت نه کاوه؟ او نن ولې ټول د مسلماني دعوه کوي؟ نو مسلمانانو ستاسو ځواب به دې خور ته څه وي؟! آيا ځواب لري؟ مخکې له دې چې د الله جل جلاله حضور، حساب او کتاب ته وړاندې شئ د دې خور به څه ځواب وايي؟ آيا يو قدم به مخکې ترې لاړ شئ؟ کومه بهانه ورته مخ ته کوي؟ نو راشئ له هغې ورځې نه مخکې بايد د هغې ورځې لپاره ځواب پيدا کړو.

مسلمانان وروړه! په هغه ورځ به ستا هېڅ عذر د قبول وړ نه وي؛ ځکه پر اسلامي امت به له دې سخته ورځ کله راځي؟ ستا غيرت او مېړانې ته به څه وخت ضرورت پېښېږي؟ دې خویندو چې ستاسو غيرت، ايمان او ځوانۍ ته خطاب کړی دی، ستا دې داځواني خاورې شي چې د داسې مظلومو خویندو له عزته به يې نه قربانوي.

خوانه وروره! يوه شېبه سر په ځنگون کېږده او د دې واقعي انځور د تخيل په دنياگۍ کې راوړله دا کيسې چې په غيرتي افغانستان کې پېښېږي. يوازې د دې واقعاتو د کلماتو په اورېدلو اکتفا مه کوه، بلکې د دې کيسې ژوندی تصوير په ذهن کې راوړله او د ضمير او غيرت په هنداره کې يې ښه وگوره.

دوې بد نصيبې

قصه داسې ده چې يوه ورځ امريکايي يرغلگرو دافغانستان په يوه کلي کې د دوه مهمو طالب قومندانانو- چې په امريکايانو يې ځمکه تنگه کړې او سره تې گرځولې وه، دهنوی غروړې مات کړی و. پر کورونو چاپه واچوله. طالب قومندانانو له يرغلگرو سره سخت مقاومت وکړ، ډېر يې دجهنم کنډې ته وغورځول. بالاخره دواړو مجاهدينو دشهادت جامونه نوش کړل او د ابدې ژونديو له سپېڅلي کاروان سره ملگري شول.

دغربي درنده گانو لاتنده ماته نه شوه. د دې شهيدو مجاهدينو ښځې يې له ځان سره څرخکو ته په داسې حال پورته کړې چې تنکيو او معصومو ماشومانو يې په چينغو اسمان لړزاوه. د ميندو په سينو پورې نښتي و؛ خو د غرب ځناورو دا تنکي ماشومان د ميندو له مينه ناکې غېږې جدا کړل او په ځمکه يې گوزار کړل. د دوی ميندې يې په داسې حال کې خپلو څرخکو ته پورته کړې چې چينغو او فريادونو يې د شپې په خپه فضا کې آزانگې جوړې کړې او مسلمانانو ته يې چينې ووهلې. مگر هيچا دغه د مظلوميت او حسرت چينې نه اورېدې. کله چې څرخکې پورته شوې او پر کلي يې دوره ووهله. زړه يې ډاډه و چې دلته نور دوی ته خطر نشته. ځکه دلته يې دوه د غيرت غرونه مات کړل. نور يې په چا کې غيرت نه ليد چې دوی ته به وروگوري، دوی د مسلمانانو د غيرت د معلومولو په خاطر د دواړو ښځو جامې لاندي په کلي را وغورځولې چې خلکو ته ښه څرگنده شي چې د مجاهدينو مېرمنو ته څه ور پېښ شول؛ الله اکبر!

زمونږ په غيږتې خاوره کې د صليب بنده گانو داسې نادودې، او ظلمونه وکړل چې کله انسان د دې پېښو تصور کوي، نو که چيرته غيرت او ايمان ولري. وايي به چې کاشکې مې په دنيا کې سل زره ژوندونه درلودلای چې يو پر بل پسې مې د دغو پاک لمنو خويندو له عزته قربانولې. هغه به څنگه ضمير او احساس وي چې په دې پېښو يې په زړه کې درد پيدا نشي.

اې د افغانستان غيږتې ځوانانوا! ستاسو د ډېرو په زړونو کې به د جهاد مينه وي يا به د دې واقعاتو په لوستلو ستاسو جذبات راپارېدلي وي او له جهاد سره به مو مينه پيدا وي، خو د جهاد دامينه به تر څو پټه ساتي؟ تر څو به ستاسو د جهاد مينه د خجالت په هغو اوښکو کې پټه وي، چې د مسلمانانو په غمونو يې تويوي؟ تر څو به د يوې ترانې او يا تقرير په اورېدلو سره ستاسو احساسات او جذبات راپارېږي؟ تر څو به په مبايل او کمپيوټر کې د نورو د اتلولي کارنامې او مېړانه کورې؟ تر څو به د شهيدانو عکسونو او فلمونو ته د حسرت اوښکې تويوي؟ دا شيان جينکو ته پرېږدي، چې سنگر ته نشي تلای. ته خو نارينه يې. له دې خويندو درته شرم په کار دی چې د بې غيږتې پغورونه درکوي. وروره سرمه پورته کوه داسې فکر وکړه چې دغه ښځې ستا ميندې، خويندې، او مېرمنې دي. آيا د دغه ډول تخيل او فکر جرأت کولای شي؟ که مو ځواب (نه) وي نو باور وکړئ چې کټ مټ دغه حقايق په افغانستان کې پېښېږي. په داسې حال کې چې دا خويندې تاسو ته چينې وهي، چې له دې ظلم نه مو خلاصې کړئ. دغه خويندې وايي چې الله جل جلاله ته به زمونږ مرستې ته ستاسو د نه راتلو شکايت کوو او تر هغو به مونږ د وا معتصما! چينې وهو څو چې د نړۍ په کوم گوټ کې کوم معتصم يا محمدبن قاسم را پيدا نشي او زمونږ فريادونو ته لبيک نه ووايي؟

زمونږ له ټپي لاسونو د ذلت زنځيرونه پرانيږي، بيرته د حيا او عفت لوپټې را په سر کړئ، زمونږ د تروړل شوي عصمت او عزت انتقام له دې وحشيانو څخه واخلي، د جبر او ستم په دې دوره کې يو ځل بيا د معتصم او محمدبن قاسم تاريخ راژوندي کړئ.

د تاريخ په پاڼو کې يو ځل بيا د خپلو خويندو د عزت يادگارونه په زرينو کرښو سره ليک کړئ، د اسلامي امت هغه تېر عظمت بيرته راوگرځي. که مونږ د معتصم او محمدبن قاسم له راتگه نا اميده شوو

او د دې لوی جهان په کوم کونج کې محمد بن قاسم او معتصم را پیدا نه شول، نو تر هغې به دا د غرونو په څېر ستر او سخت تعذیبونه وزغمو خو چې الله جل جلاله راباندې مرگ ولوروي. که زموږ حوصلي ختمې شوې د زندان له اوسپنیزو دیوالونو سره به تر هغو خپل سرونه ووهو، خو چې خپل روح خپل خالق ته وسپارو؛ ځکه نور زموږ په ژوند کې څه پاتې نه دي. دا وحشیان زموږ له وجودونو څخه استفاده کوي او د خپلې خوښۍ او شهوت آلې یې گرځولې یو.

د دې مظلومو او بې اسرې خویندو وروستی خطاب به د نړۍ ویده ځوانانو ته د الله جل جلاله د کتاب هغه کلمات وي، چې پر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم نازل شوي دي او دا خطاب به مو داسې راځي چې هېڅ طرف ته به ورته نشي تللی. تر اورو به مو نیسي او جکې به درکوي او درته وايي به چې:

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ
وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿النساء: ٧٥﴾

ترجمه: اخر څه شوي دي په تاسو چې د الله په لار کې نه جنگېږي حال دا چې هغه کمزوري سړي او ښځې او ماشومان چې فریادونه کوي، او وايي چې ای زموږ ربه! موږ وباسه ددې کلي نه چې اوسېدونکي یې ظالمان دي. او د خپل طرف نه زموږ لپاره څوک دوست پیدا کړه، او د خپل طرف نه موږ ته څوک مدد کونکی پیدا کړه.

داسې خطاب چې څوک ځان ته مسلمان وايي ځان ورته نشي خلاصولی له دې ایته به چېرته تېښتي؟ دقرآنکریم د مطالعې او یا په هر وخت کې چې دې دا ایت مخې ته راځي یا دریادېږي، ددې مظلومو خویندو له درده ډک داستانونه به دې مخ ته مخ ته کېږي. په هېڅ ځای کې به ترې ځان نشي گوښه کولی. خو چې په هغه څه عمل ونه کړې چې ددې الهي کلام غوښتنه ده هغه ددې مظلومو خویندو مرسته او ژغورل دي.

داسلامي امت خُوانانو! قسم په خدای چې دمسلمانانو د عروج او عظمت داستانونه واورئ په انسان باندې لږزه راځي. اوس چې موږ اوتاسو په متمدنه نړۍ کې ژوند کوو یوازې خو په شمار وروڼو او خويندو د اسلام ناره او چته کړې ده. له ډول ډول شکنجو سره مخ دي؛ نړیوال کفر شپه ورځ ورپسې دی. او په غرونو کې هم آرام ژوند نشي کولای.

دا خاص داسلام په خاطر دي. ددې خلکو بله هېڅ گناه نشته بې له ایمان لرلو او مسلماني څخه. مسلمان نه کوم اتوم لري، نه یې دچا په ملک باندې حمله کړې ده؛ خو چا چې داسلام ناره پورته کړه بس هغوی ترورستان شول. مگر څوک چې دبشریت دنابودی لپاره زهرجنې اسلحې جوړوي کلسټرېمونه په ماشومانو اوتور سرو ازمويي، کلي اوکورونه وړانوي په تشو بانو سره دمسلمانانو په حریم باندې تجاوزکوي، هغوی د بشري حقوقو مدعیان دي. هغوی دیرغل په جامه کې مرستندویان دي. دهغوی په ضد نه څوک احتجاج کوي او نه یې دظلمونو او جنایتو غندنه کوي.

ځینې خو آن دجواز دلایل ورته پیدا کوي، په شایې ټپوي. ولې موږ له بشري حقوقو څخه سرغړوونکي یو. مونږ د بشر قاتلین یو. موږ ترورستان یو. مونږ محکوم هم یو.

داسلامي نړۍ د مظلوميت انځور

پلار او څلور لوني

د کشمير د پلوا مه ضلعي د کاکا پوره کلي څو واړې دتالاشي او پلټنې په نامه دهندي عسکرو د يرغل بڼکار شو. يو ځل يرغلگرو عسکرو دنوموړي کلي ټول خلک دکلي په يو ميدان کې راجمع کړل. وروسته دوهلو او ټکولو يې په کلي کې چور اوتالان پيل کړ. په دې ترڅ کې يو اتيا کلن بوډا چې غلام محي الدين نومېده، په کور کې پټ شوی و، او دتالاشي ميدان ته نه و وتلی. دترهگرو قواو په لاس ورغی او په رابښکلو يې دتالاشي ميدان ته کش کړ.

نوموړی يې دخلکو په وړاندې بربنډ کړ؛ اوبيا يې دهغه څلور واده شوې لوني هم راوستې. هغه يې هم بربنډې کړې. هغوی يې دې ته اړ کړې، چې له خپل پلار سره بدفعلي وکړي. دغه ناوړه کارته دنه چمتو کېدو په صورت کې يې سخت ووهل. او ددوه زره کليوالو په مخ کې يې په زور دخلور واړه لورانو شرمگاوي دخپل پلار له شرمگا سره ملاو کړل.

له دغه زور او ظلم څخه وروسته دغه شريف خاندان خپل کور کلي پرېښود، او ديو نامعلوم ځای پر لور لاړل. معلومات يې نشته چې مړه به وي که ژوندي، او که چېرته به دمجاهدينو په مرکز کې دانتقام لپاره دفدائي حملې لپاره تربيت حاصلوي. په کشمير کې چې کوم ظلمونه دهندي وحشيانو لخوا شوي مسلمانانو ته دعبرت درس ورکوي. نن زموږ مسلمانې کشميرۍ خويندې دهندي ظالمو

پوځيانو له خوا بيول كېږي او د بمبۍ دحسن په بازارونو كې ليلام كېږي. خو څوك پرې غيږت نه كوي.

بوسنيا

په نړۍ كې په ډېرو مسلمانو خويندو تېري او ظلمونه شوي دي. بې ابرو شوې دي، او په ستم سره وژل شوې دي، خو كه واقعي مسلمان د بوسنيا د مسلمانانو زړه لږزونكي داستانونه واورې، ورته څرگنده به شي، چې دځمكې پر سر تر اوسه داسې ظلمونه په چا ندي شوي. د بوسنيا مسلمانې توري سرې په بشپړه توگه له جامو نه بربنډېږي، او پر شپو- شپو په زندانو كې لوڅې پرتې وي، چې د صربي وحشيانو د لذتونو هډې دي. دې مظلومو ته اوبه او ډوډۍ هم نه ورکوي. په يوه ښځه باندې له دريو تر پنځوسو پورې وحشيان په شريكه تجاوز کوي؛ د جبر او ستم په دې کيمپونو کې په شپو او ورځو ورسره داسې ظلمونه روان دي. له دې امله داسې سلوک زمونږ له مسلمانو خويندو سره کېږي چې مسلمانان ښه ذليله کړي.

مسلمانانو وروڼو! دوحشيانو په دې کيمپونو کې چې کله ديوې مسلمانې مېرمنې حمل ښکاره شي نو صربي وحشيان ورته وايي چې ځی اوس صربي بچی وزېږوی. استغفر الله څومره دذلت مقام ده دمسلمان لپاره مرگ په کار دی چې له عفيفو خويندو سره يې داسې ظلم کېږي. د بوسنيا کړېدلو او مظلومو خويندو دنړۍ مسلمانانو ته غږ کړی دی!.

چې اې دنړۍ مسلمانانو! له مونږ سره كه نوره مرسته نشي كولای دومره خو وکړئ چې زمونږ لپاره يوه الوتکه مانع حمل کولی راو لېږي، چې دخپلو گېډو نه خو صربي بچي ونه زېږوو.

نن په ټوله نړۍ کې مسلمانان محکوم دي. کفارو په یوه اتفاق دمسلحه امت دنابودۍ لپاره لاسونه سره یو کړي دي. امریکا چې ځان دټولې نړۍ واکداره او د بشري حقوقو او آزادۍ علمبرداره بولي، په نړۍ کې یې دظلم اورونه بل کړي دي. دخپلو گټو په خاطر یې څو-څو ځله خپل امریکایي قوانین تر پښو لاندې کړي دي. په خوله دانصاف او عدالت نارې وهي؛ خو اصلاً د انصاف او عدالت مری دوی خپه کړې ده. امریکا او غرب په وروستیو کې داسلام د نابودۍ لپاره په شریکه مټې را بډ وهلې دي. د عربي نړۍ دتسخیر لپاره یې اسرائیلو ته بې شمېره مالي او نظامي مرستې ورکوي. مسلمانانو ته ډول ډول بانې جوړوي، کله په امریکا کې قرآنکریم ته اور اچوي کله په مکه او مدینه ډیرغل گواښونه کوي، کله دالقدس دشهیدولو هڅه کوي. خو که څوک یې په مقابل کې د مخالفت غږ پورته کوي نو ترهگر بلل کېږي. په ټوله اسلامي نړۍ کې په مسلمانو اکثریتونو او اقلیتونو باندې ظلمونه دامریکا او غرب په اشاره کېږي. په افغانستان، عراق او ځینو نورو هېوادونو د مستقیم یرغل له لارې ظلمونه کوي، او په بعضو هېوادونو کې دهغو هېوادونو د مستبدو نظامونو نه کار اخلي او دامریکا په اشاره له خپلو مسلمانو رعیتونو سره ظلمونه کوي. لکه: قزاقستان، قرغیزستان، ازبکستان، تاجکستان، ترکمنستان، شمالي قفقاز یا چیچنیا، فلسطین، کشمیر، هندوستان، یوگوسلاویا، بوسنیا، کوسوو، البانیا، بلغاریا، اندونیزیا، فلپین، برما، کمبودیا، الجزایر، مصر، سوډان، صومالیا، سوریه او داسې نور....

اسلامي هېوادونه دخپلو جابرو واکمنانو تر ظلم او ستم لاندې دي. د تاریخ په اوږدو کې که په پورتنیو هېوادونو کې دکفارو ظلمونه څوک وگوري، واقعاً که څوک اسلامي احساس ولري نو اوبښکې به تم نکړای شي. او د انتقام جذبه به یې را وپارېږي. په لکونو مسلمانان په ظلم سره شهیدان شو. دلکونو او میلیونو عفیفو مسلمانو تورسربو عصمتونه لوټ شول. چې په دې وروستیو لسیزو کې د دنیا دتاریخ کرغېړنې پانې زموږ د ورونو په مظلومانه شهادت او بې وسه خویندو په لوټ شویو عفتونو ډکې دي.

اوسنۍ امریکا چې دترهگرۍ او وحشت له پولو اوبڼې ده، ځان دبشري حقوقو دعوه دار او دمذاهبو احترام ته ژمن بولي. خو که څوک په امریکا کې اسلام راوړي دتورو تمبو شاته غورځول کېږي، په افغانستان کې که عبدالرحمن مرتد کېږي نو امریکا او غرب یې تقدیروي او پنا ورکوي. په امریکا او

غرب کې ږیره او شرعي حجاب د ترهګري نښه بلل کېږي. عافیه صديقي چې په امریکا کې محکمې ته بیول کېږي د وحشي قاضي په وړاندې بربنډېږي په ابو غریب کې د مسلمانو په لوبو ډلیز تجاوز کوي. دا هېڅ پروا نکوي، نه پرې ملل متحد غوږ ګروي، او نه د بشر د حقوقو سازمان، نه د ښځو د حقوقو درواغجنه ساتندویه ټولنه غږ پورته کوي. خو که په سوات کې درواغجنه ویډیو خپرېږي چې یوه ښځه په دورو وهل کېږي، نو ټوله نړۍ په شور او غوغا راځي. که د جرمني په ډکه محکمه کې د قاضي په وړاندې په مروا الشربیني غوندې سپېڅلې او پاک لمنې مسلمانې مېرمن باندې د چاقو اتلس ګوزارونه کېږي؛ او وژل کېږي، خاوند یې ټپي کېږي، د بشر د حقوقو ټولنې غږ نه پورته کوي. که اسرائیل شپه او ورځ په غزه باندې وحشي بمبارونه کوي، د غرب له خوا په شا تپول کېږي. او که حماس یې په مقابل کې راپورته کېږي، نو دا ترهګري ده، او باید له منځه لاړشي.

په افغانستان کې امریکایان په ودونو، جرګو، جنازو، مدرسو، او جوماتو بمباري کوي، د شپې له خوا په کورونو وحشیانه چاپې غورځوي، دا د ځان لپاره حق بولي. خو که څوک دخپل ځان دفاع کوي، هغه ترهګر، القاعده او طالب شي.

د دواړو اسلامي (داعش) ډلې له خوا د امریکایي خبریال سر پرېکول ستر فرعون اوباما نړۍ ته د خطر زنگ بولي. څوک چې د اسلام په نامه را پورته شي بیا یې په ضد نړیوال ائتلاف شروع شي. دفرانسې پاچا اسلامي حجاب ممنوع اعلانوي، او مسلمانې عفيفې ښځې د حجاب اغوستلو لپاره دولت ته ټکس ورکوي.

آخر اسلامي نړۍ ولې محکومه ده؟ د امت ځوانانو ولې ویده یاست؟ ولې غولېدلي یاست؟ دغه حقایق چې مسلمانان یې په سترګو ویني، باور نه پرې کوي. خو دا مزدوري رسنۍ، تلویزونونه او راډیوګانې چه څه وايي بس کټ مټ یې مني.

هغه خلک چې ذهنونه یې په راډیو او تلویزون جوړ شوي دي هغوی دې لږ سرونه په ګریوان کې ټیټ کړي او حقایقو ته دې نظر وکړي.

دپاکستان د عبدالرشید غازي دمدرسې، جامعہ حفصہ اولال مسجد بنحیٰنه شاگردانو درخواست پر خای عزیمت ته ترجیح ورکړه.

د اسلام اوشریعت د مرستې لپاره ترمرگه په مدرسه کې پاتې شوې. دیو باوري سړي دخولې کیسه ده. هغه وایي پر هغه ورځ کله چې د پاکستان اجیر او غلام حکومت دلال پر مسجد خونخواره حمله وکړه، په زرگونو شاگردان یې پکې شهیدان کړل. ترڅنګ یې دنجونو مدرسه جامعہ حفصہ هم بمباري کړه اودقران کریم حافظانې یې په سرو وینو کې ولمبولې. باوروکړی پر هغه ورځ له جوماته د وینو لښتي روان و.

چا چې به د وینو په لښتو کې لاس ونيو، یا به سترگه په لاس ورتله یا کوم هډوکي اویا د شهیدو خویندو وېستان؛ ځکه پر دې ورځ ډېرې زیاتې مسلمانې خویندې شهیدانې شوې. ایا ددې خویندو څه گناه وه؟ کوم جرم کوم جنایت یې کړی و؟ ولې پرې دماشیندارو گولی وچلېدلې؟ ولې ددین بلبانې په سرو وینو کې ولمبېدې؟ ولې دهغوی تنکی ځوانی د پاکستان د ظالم حکومت د ظلم خوراک شوې؟

مسلمانان وروړه! دا د اسلام په تاریخ کې د قربانیو هغه باب دی چې زموږ خویندو په خپلو وینو سره ولیکه؛ مګر دا خو د اسلام لپاره د فاطمې، النورې، عافې، عایشې، زینب اورقېې قربانۍ وې چې ور یې کړې او د اسلام پر دین باندې ستي شوې. تا اې حامده! اې محموده! اې عبدالله! د اسلام لپاره کومې قربانۍ ورکړې؟ تا د اسلام لپاره څه وکړل؟

ای د دنیا په عیش او عشرت مستو خلکو! اې زړه نازړه خلکو! تاسو د اسلام لپاره کومې قربانۍ ورکړې؟ سبابه مو الله جل جلاله ته ځواب څه وي؟ الله جل جلاله ته به کوم عذر وړاندې کوی؟ ستاسو پوچ اوبې منطقه دلیلونه خو دې خویندو درته له خاورو سره خاورې کړل؟

اوس دنړۍ هغو ځوانانو ته- چې د دښمن له ډاره یې د ذلت اوبې غیرتي زنده گي غوره کړې ده، له زندان، مرګ او د صلیب له بندګانو وېرېږي او د جهاد او مبارزې سپېڅلې لاره یې پرېښې ده- د هغو غیرتي، حیا دارو، عفیفو او په دین مینو خویندو او همدارنګه د هغو مظلومو خویندو، چې د نړیوال

جبر او ظلم تر ستم لاندې دي هغه پیغام وړاندې کوم چې ددې خویندو، شعار دی. هغوی دې خلکو ته څه وایي:

«مونږ هغه چا ته چې د کفارو له زندانونو شکنجو او ظلمونو څخه وېرېږي، ورور نه شو ویلای. هېڅ یوه نجلۍ به چې دمسلمانې مور شیدې یې رودلې وي، دې ته تیاره نشي چې داسې بې همته ته ورور ووايي. که دوی په خپله ذمه واري کې سستي وکړي، دجنگ میدان ته کوز نه شي نو مونږ به خپل ټيکري ورواغونډو او ددوی زنگ وهلې اسلحې به پورته کړو. دکفارو په مخکې به خپلې سینې سپر کړو. زموږ مینه او اطاعت د مېړنیو لپاره ده. دېې همته او کوڅه ډېو لپاره نه ده. که دوی زموږ دابرو او عزت ساتنه نه شي کولای، دقیامت پر ورځ دې دخدای (ج) دغیرتي بندگانو په کتار کې ددرېدو تمه نه کوي.

داسلام لونیې که نن چاته ورور وایي هغه به دمحمد بن قاسم په څېر غازي وي چې دقوم دیوې لور په فریاد یې په ولس کلنۍ کې یو هېواد فتحه کړ. هغه به دمعتمد بالله په څېر غیرتي ځوان وي، چې دمسلمانې خور فریاد ورته ورسېد، لږیک یې ورته ووايه او هغه یې دکفارو له منگولو څخه آزاده کړه. دقیامت پر ورځ به هره مسلمانې مېرمن خپل بې همته مېړه هېر کړي، دخپلې خور په هغه مېړه به فخر کوي چې جامې یې دشهادت په وینو رنگ وي. پر هغه ورځ به مسلمانې میندې وایي، چې زموږ زامن هغه بې همته او بې زړه نه دي چې دغلیم دمرمیو گوزارونه یې په خپل ټټر وانه خیستل. زموږ زامن هغه غازیان دي، چې مېړانې او غیرت یې مسلمانې ښځې دنړۍ په ټولو ښځو کې سرلوړې کړې. که دوی غواړي چې مونږ یې په ویاړ سره خپل وروڼه وبولو، نو دوی ته ښايي چې پر خپلو چپنو دشهادت دوینو خاپونه راوړي. مونږ ته دې خپل بدنونه را وښيي چې دغلیم په مرمیو سره ټپي وي. مونږ به هغوی ته دفتحو ترانې ووايو. پر قبر به ورته گېډۍ- گېډۍ گلونه کېږدو. پر زخمونو به ورته ملهم او پټۍ ولگوو.

او په اخر کې موږ هغه چاته ورور ویلی شو، چې دقربانۍ او سربازۍ ډگر ته وړاندې شي. زموږ مینه، محبت، اطاعت، او موسکاوې یوازې او یوازې دمېړنیو او غیرتیانو لپاره دي!!!

دمسلمه امت خُوانانو! آيا دې ته تيار ياست، چې ددې خویندو وروڼه شی؟ دې غیرتي خویندو خو خپل دورورگلوې شرایط درته وړاندې کړل. اوس تاسو څه کوئ؟ آيا د مېړنيو په کتار کې درېږئ که د بې همتو؟ تاسو ته د قربانۍ، او سربښندنې لاره خلاصه ده. نن سبا چې ته غیرت ونه کړې، بيا به يې کله کوې؟ ددې مظلومو خویندو د بې کسی تصور وکړه، د قوم د هغو لوڼو کړېږو او فريادونو ته غوږ ونيسه چې پاکو لمنو ته يې د وحشي کفارو لاسونه ورغځېدلي دي، آسمان ته په حيرت او حسرت سره گوري. او په ژبه يې دا وينا جاري ده چې هغه زمونږ د عصمت او ابرو ساتونکي په کومه ولاړل؟ زمونږ په غیرتي بچيانو او زړورو وروڼو څه وشول؟

په آزاده نړۍ کې چې پر محکومو ولسونو کوم د ظلم اورونه بل دي، دا اورونه نه مړه کېږي. د دې اور بخري به تازه کېږي. د دې اور لمبې به خامخا د ظالمانو تر محلونو رسېږي. دا واقعات چې مونږ درته ذکر کړل، دا د نړۍ د ظلمونو داسې مثال دی لکه مشت نمونه خروار. په برما کې ماشومان په اور سوځول کېږي، په سوريه، عراق، فلسطين، مصر، سوډان، صوماليا، چيچنيا، او د نړۍ په نورو اسلامي هېوادونو کې چې کوم ظلمونه ترسره کېږي مونږ ترې ناخبره يو او د هغو ټولو د بيانولو طاقت له چا سره نشته.

خو کوم د ظلم اور چې زمونږ په گران هېواد کې بل دی، دا نه مړ کېږي. دغه اور چې د پنجوايي د زنکاواټ او سياگرد معصوم ماشومان او تور سرې يې سوځولې دي هېڅ کله نه شي مړ کېدای. له دې اورونو به د انتقام لمبې پيدا کېږي. له دې مظلومو وينو به د انتقام جذبه راپورته کېږي. په دې خاوره کې به داسې غازيان پيدا کېږي چې د ظلم له غرونو سره به ډغرې وهي. دا جگړه به هغه وخت پای ته رسېږي چې کله د غازيانو او مسلمانانو د وينو اخبرني څاڅکي هم وڅڅېږي.

د يو اولس د عظمت داستانونه تل په هغو وينو ليکل کېږي چې توپېدلو ته يې تابه وي کله چې وينې وچې شي اوښکې بيا نه پکارېږي. نن چې د حق او باطل تر منځ ستره معرکه روانه ده، د مادي نړۍ د سپر طاقت او د ايمان مقابله ده. موږ پر هغه خدای جل جلاله باور لرو چې ۳۱۳ تنه يې پر زرکسانو بريالي کړل. زموږ خدای هغه دی چې که مو من ژوندی وي غازي او که مړ شي شهيد به وي.

زمونږ خدای هغه ذات دی چې د قیصر او کسرا مغرور تاجونه یې د سارایي عربو په پښو کې وغورځول. مونږ د خپل پیغمبر حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم د حقې وینا تصدیق کوو چې فرمایي **(الجهاد ماضی آلی یوم القیامة)** مونږ به تر قیامته د ظلم او کفر په خلاف جنگېږو نړیوالو صلیبي او یهودي مستکبرینو چې د اسلامي نړۍ د زوال کوم خوبونه لیدل، نن یې د خوبونو تعبیر سرچپه را وخوت او دا ارمانونه یې له خاورو سره خاورې شول.

که صلیبي یرغلګرو پر هغه خاوره چې پر سینه یې د محمود غزنوي، احمدشاه ابدالي، او اکبرخان یادګارونه لیک دي او د غیرتي بچیو د وینو په څاڅکو سره تازه، سمسوره او آزاد ه وه ناروا پوځي یرغل وکړ؛ خو ددې خاورې غیرتمنو بچیانو یو ځل بیا د پلرونو هغو زنگ وهلیو اسلحو ته لاس کړ، چې څو ځلې یې د دې غلیم پر باباګانو ګرمې کړې وې.

د دې خاورې فدایي بچیانو د نړۍ په تاریخ کې هغه زرین باب جوړ کړ چې د بدن په غوښو، هډونو، او وینو به لیکل کېږي.

دې اتلانو نړۍ ته دحریت زېږی ورکړ. د نړۍ سپر طاقتونه یې را ځملول. د نړیوالو غرور یې مات کړ. د اسلام جنډه یې هسکه کړه. د نړۍ د محکومو او کړېدلو مسلمانانو زړونه یې یخ کړل. هو: د حقې لارې مجاهده! د نړۍ د ټولو مظلومو مسلمانانو د امید او هیلو سترګې ستا په لور کېږي دي. په داسې وخت کې د امت وروستی ارزو ته یې. ته مو د وخت ایوبي یې. ته د نړۍ د مسلمانانو د خوبونو تعبیر یې او ته مو داسلامي امت وروستی مورچل یې.

۱۳۹۳/۳/۲۶

ننگرهار اسلامي پوهنتون

تصحیح: ۱۳۹۳/۶/۱۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library